

Mücadele

Haziran 1979
Sayı 33
Fiyatı 1 DM

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

SIKIYÖNETİM GENİŞLETİLDİ

HALKA KARŞI GİRİŞİLMİŞ YOĞUN FAŞİST SALDIRI OLAN

SIKIYÖNETİM DERHAL
KALDIRILMALIDIR!

26 Aralık 1978'den bu yana, İstanbul, Ankara, Adana, Gaziantep, Urfa, Kahramanmaraş, Malatya, Elâzığ, Bingöl, Erzurum, Kars, Erzincan ve Sivas illerinde süren Sıkıyönetim, faşist Milli Güvenlik kurulunun talebi, ve Ecevit Hükümetinin önerisi üzerine, 26 Nisan 1979'da yapılan parlamento ortak toplantısında iki ay daha uzatıldı. Sıkıyönetim yalnızca iki ay süreyle uzatılmakla kalmadı. Buna paralel olarak sıkıyönetimin kapsamı 6 ili daha içine alacak şekilde genişletildi.
(ADIYAMAN-DİYARBAKIR-HAKKARİ-MARDİN-SİİRT-TUNCELİ)

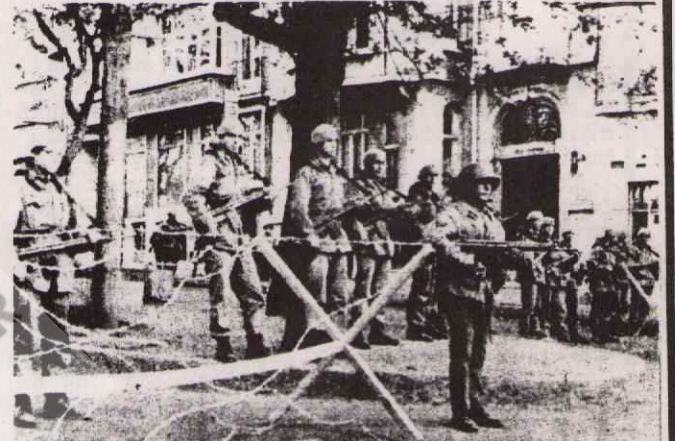
"Bölücülük" de, hakim sınıflar tarafından sıkıyönetim gerekçeleri içine alındı. Böylece sıkıyönetim hakim sınıflar tarafından "Devletin varlığını tehdit eden yaygın terör" yanında şimdi bir de "Devletin toprağı ve milleti ile bölünmezliği ilkesine ters düşen akımlar ve bölücü faaliyetler" gerekçelerine dayandırılıyor. Bu

ikinci gerekçenin varlığını ispatlamak için, Türkiye'de hakim sınıf temsilcileri geçen iki ay içinde yoğun bir "bölücülük" demogojisi propagandasına giriştiler. Nisan ayı içinde bu propaganda uç noktasına ulaştı. Hakim sınıflar ellerindeki tüm basın, yayın araçlarını kullanarak "Doğuda bir şeyler oluyor" mesajını yaydılar. Faşist Ecevit hükümetinin kurmayları, sıkıyönetimin genişletilmesi ve gerekçeleri içine "bölücülüğün" de alınmasının gerekliliğini ilerici kamuoyuna da kabul ettirebilmek için büyük propaganda saldırısına giriştiler.

Diğer yandan hakim sınıfların faşist MC tarafından temsil edilen kanatları da, temsilcileri üzerinden, Ecevit hükümetinin sıkıyönetimin gerekçeleri içine başından itibaren "bölücülük" gerekçesini almamasını eleştirmeye yoğunluk vermeye başladılar. Ülkede bir "bölücülük" hayaleti dolanmaya başladı.

Sıkıyönetimin uzatılması görüşmelerinden bir hafta kadar önce, CHP hükümetinin bir bölümü dogulu toprak ağası olan 6 -sözde bağımsız- bakanı ortak bir açıklama yaparak, "bölücülük" konusunda, bu konunun "sıkıyönetim gerekçeleri içine alınması gerektiğini" bildirdiler. "Vatanın, milletin menfaatleri için bu açıklamayı yaptıklarını", "her zaman olduğu gibi, !!! hiç bir şahsi menfaat gözetmediklerini" açıkladılar. Bildiğimiz gibi bunlar daha önce de, hiç bir şahsi menfaat gözetmeden, AP'den istifa etmişler, sadece "vatan ve milletin menfaati için" istifa-

larının hemen ardından kurulan CHP ağırlıklı hükümette bakan oluvermişlerdi !!! Ardından da "vatan ve milletin menfaatleri için çok büyük fedakarlıkta bulunduğumuzu" açıklamışlardı. Yüzsüzlüğün bu kadarına ancak pes denir. Ama ezilen ve sömürülen halkımız, kendine millet vekili diyen bu sahtekarların, ve parlamento de-

nen yerde toplananların gerçek niteliğini onlar böyle davrandıkça her geçen gün daha iyi görmekte ve kavramaktadır.

6 sözde bağımsız bakanın bu açıklaması CHP'nin hem sıkıyönetimi genişletmesi, ve hem de bölücülük konusunu sıkıyönetim gerekçeleri içine alması, buna rağmen demokrasi demogojisi yürütebilmesi için bulunmaz fırsat oldu. 6 sözde bağımsız bakanın açıklamasından hemen sonra toplanan Milli Güvenlik kurulu da "Sıkıyönetimin iki ay uzatılması, 6 il'e daha genişletilmesi ve gerekçeleri içine "bölücülü-

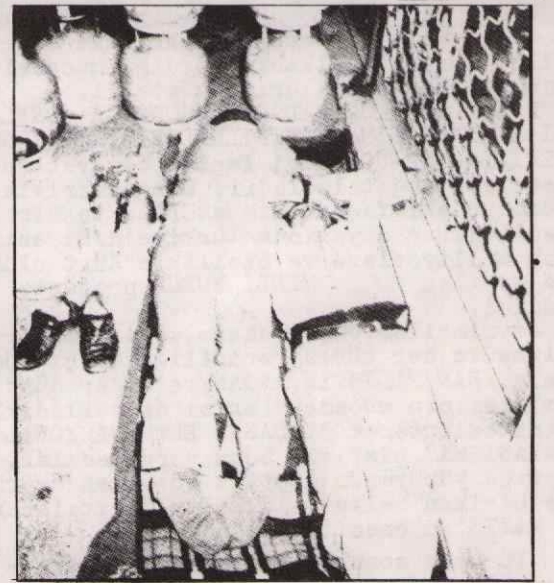
Devamı 9. sayfa

YALANCININ MUMU

Bugünkü CHP ağırlıklı Hükümet'in iş başına gelmesinde MC partilerinin iflasi ve CHP'nin özellikle de "umut" olarak ortaya çıkması önemli rol oynamıştı. Sonunda Ecevit halkın önemli bölümünün, bunun yanında emperyalistlerin, kompradorların ve toprak ağalarının da önemli bölümünün desteğini alarak hükümet olmuştu.

Ecevit Hükümet olurken esas olarak iki konuda iddialı vaatlerde bulunuyordu.

Birincisi: "Hür demokratik rejim kuraları içinde anarşi" durdurulacaktı. Bundan ne anladığı açıkça ortaya çıkmıştır. 19 ilde sıkıyönetim sürmekte, her türlü devrimci muhalefet zorbalıkla bastırılmaya

çalışılmaktadır. Ecevit hükümeti döneminde zindanlar devrimci-demokratlarla doldurulmuştur. İşkence, faşist cinayetler, sıkıyönetim mahkemeleri gündemdedir. Tüm devrimci-ilerici yayın organları yasaklanmıştır. Ecevit Hükümeti döneminde iki bin'e yakın kişi öldürülmüş, Maraş katliamı gibi toplu katliamlar olmuştur.

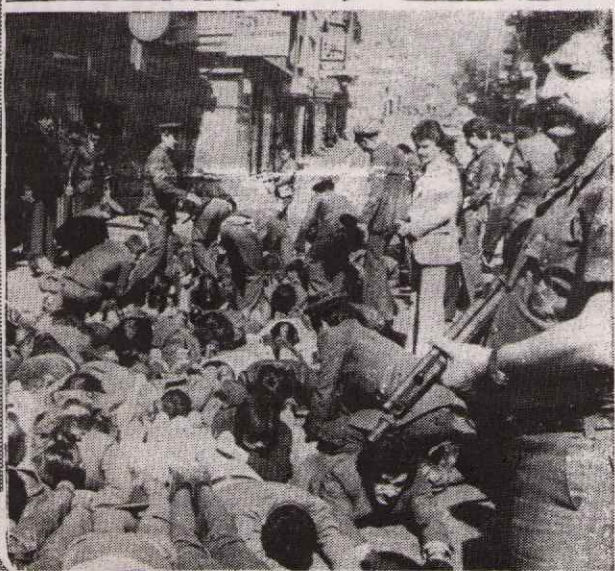
Devamı 9. sayfa

İŞÇİ SINIFI 1 MAYIS 1979'daki

FAŞİST TERÖRÜ UNUTMAYACAKTIR

1 Mayıs 1979. Sıkıyönetim bölgesi olan 19 il'de 1 Mayıs gösterileri ve 1 Mayıs- la ilgili her türlü toplantı yasaklandı.

1 Mayıs 1979. İstanbul'da 4,5 milyon insan, 30 Nisan gecesi saat 24'ten, 2 Mayıs sabahı 05'e kadar, 29 saat evlerinde hapsedildi. 30 Nisan gecesinde 2 Nisan sabahına kadar, İstanbul'a bütün giriş çıkışlar yasaklandı. İstanbul sıkıyönetim kumandanlığı, yayınladığı bir bildiri ile,

sokağa çıkanların ve güvenlik kuvvetlerine ihtara rağmen 30 metreden fazla yaklaşanların vurulacağını ilan etti.

1 Mayıs 1979'da, İstanbul tam bir ölüm sessizliği içinde idi. İstanbul 1 Mayıs 1979'da düşman kuvvetleri tarafından işgal edilmiş bir şehir görüntüsünü taşıyordu. Bütün önemli kavşaklar, otomatik silahlarla dışına tırnağına kadar donanmış askerler tarafından tutulmuştu. Her önemli kavşak tanklarla çevrilmiş, dikenli telli barikatlar kurulmuştu. Sessizlik yalnızca ortalıkta dolanan zırhlı araçların, tankların gürültüsü ile bozuluyordu.

1 Mayıs 1979'da sıkıyönetimin yasağına rağmen, sokağa çıkanlar, faşist devletin güvenlik kuvvetleri tarafından derhal göz altına alındılar. 1 Mayıs 1979'da İstanbul'da göz altına alınanların sayısı bin kadardı. Sıkıyönetim göz altına aldıklarını, faşist Pinochet rejiminden öğrendiği biçimde, önce stadyuma götürdü. Göz altına alınanlar, faşist devletin kolluk güçleri tarafından hakarete uğradılar. Dövüldüler. Daha sonra stadyumdan emniyete sevk edildiler. Göz altına alınanların hemen hepsi daha sonra tutuklandı.

1 Mayıs 1979'da, İstanbul'da sıkıyönetim yasağına rağmen sokağa çıkanların başında sıkıyönetimin demokratik olduğu ve olması gerektiği şeklinde propaganda yapan, CHP'yi seçimlerde destekleyen TIP'liler ve TSİP-

Devamı 9. sayfa

YAŞASIN BÜTÜN DÜNYADA İŞÇİ SINIFININ MÜCADELE GÜNÜ

1 Mayıs

**1 MAYIS, 1 MAYIS
İŞÇİNİN EMEKÇİNİN BAYRAMI
DEVİRİMİN ŞANLI YOLUNDA
İLERLEYEN HALKIN BAYRAMI**

KÖLN

Dünya işçi sınıfının kanıyla kazandığı 8 saatlik iş günü için verilen mücadele- nin anıldığı, bütün ülkelerin işçilerinin mücadele ve dayanışma günü Köln'de de kutlandı.

Toplantının düzenleyicisi DGB patron- larının bu anlamlı günü bir karneval şe- matacılığı gibi geçiştirme çabaları, safların da Türkiyeli işçileri, emekçileri, demok- ratları harekete geçiren ATİF üyesi Köln İşçi Derneği tarafından engellenmeye çalışıldı. Devrimciler bugünün basit bir tatil günü olmadığını, işçi sınıfının pa- tronlar tarafından gasp edilen bir çok e- konomik-demokratik taleplerinin haykırıl- dığı, uluslararası mücadele ve dayanışma- nın vurgulandığı bir gün olduğunu göster- diler!

DGB merkezi önünde başlayan 1 Mayıs yü- rüyüşünde inisiyatif elinde bulunduran sarı sendika ağaları kendileri ve kuyruk- çuları dışında kalanların propaganda ve ajitasyon olanaklarını kısıtlamalarına rağmen, devrimcilerin attığı sloganların korteje hakim olmasını engelleyemediler. "YAŞASIN 1 MAYIS! KAHOOLSUN SARI SEN- DIKA AĞALARI! DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE! EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET!" talep- leri sürekli vurgulandı. B. Alman emperya- lizminin yabancılar üzerinde uyguladığı ayrıcalıklar ve YABANCILAR KANUNU protes- to edildi.

Türkiyeli yurtsever-demokrat ve devrim- ciler Türkiye halkının verdiği mücadele- nin yanında olduklarını gösterdi. KAHOOLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLE- Tİ! SIKIYÖNETİM KALDIRILMALIDIR! MİT-KONTR- GERİLLA-MHP-ÜGD gibi faşist cinayet şe- bekeleri dağıtılmalıdır! Sloganlarıyla Türkiyedeki faşist diktatörlük teşhir edildi. Bunun yanında Türkiye'deki azın- lık milliyetlere ve özellikle Kürt ulusu- na yapılan MİLLİ ZULÜM protesto edildi.

Devrimciler, emperyalizme, sosyal-emperya- lizme ve her türlü gericiliğe karşı müca- dele, İRAN, FİLİSTİN, AFGAN ve diğer dünya halklarının mücadelelerini destekledikle- rini belirterek "YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA" şiarıyla bunu vurguladılar. Ayrıca yürüyüşün geçtiği güzergah üzerin- de biriken halka bildiriler dağıtılarak 1 MAYIS'ın önemi açıklandı.

Yürüyüş sonunda kitle Neumarkt mey- danında toplandı. Burada sarı sendika ağalarının yaptığı kapanış konuşmaları engellenme yoluna gidilmeyerek hataya dü- şüldü. Devrimciler yürüyüşe başladık- ları kararlılıkla ve disiplin içinde miting alanından ayrıldıktan sonra derneğe giderek 1 Mayıs eyleminin de- ğerlendirilmesi yapıldı.

-YAŞASIN 1 MAYIS!

CORUM

YAŞASIN 1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ BİRLİK,
DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ !

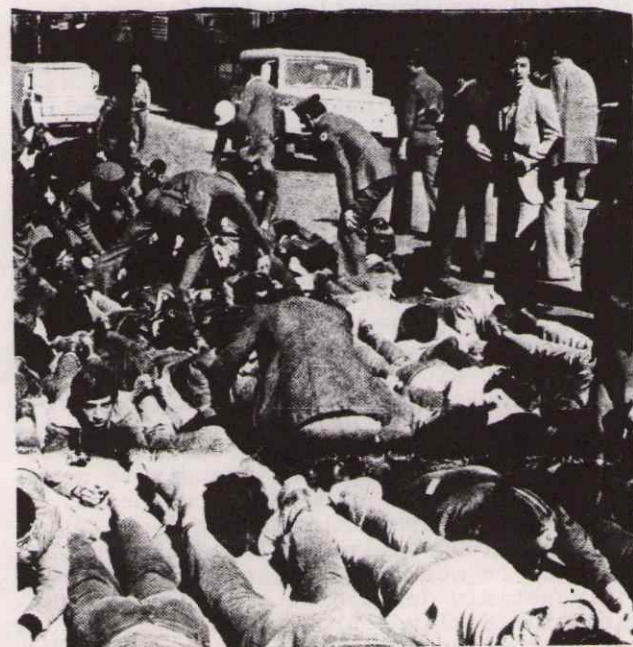
Yurdumuzun dört bir yanında kutlanan 1 Mayıs işçi sınıfının mücadele günü, demir parmaklıklar ardında da coşku ile kutlan- dı.

Bildiğimiz gibi yıllardan beri çeşitli bahanelerle engellenen ve kana bulanık 1 Mayıs gösterileri bu yılda sokağa çıkma yasakları, vur emirleri, tehditler ve zor- balıklarla engellenmeye çalışıldı. Fakat emekçi halkımızın kararlı direnişiyle bir çok il ve ilçede yasal ve korsan olarak binlerce, on binlerce kişinin katıldığı miting ve gösteriler yapıldı. Bir çok yurtsever öldü ve yaralandı, 2-3 binden fazla insan gözaltına alındı. Çoğuna iş kence yapıldı. Tabii egemen güçlerin tüm bu baskı ve zulmü yığıt, çilekış halkımı- zı yıldırmadı ve yıldıramaz. Tam tersine emekçi halkımızın sömürü, baskı ve zulme karşı kinini biletti. Bir çok yurtsever da- ha kurtuluşlarının sadece demokratik halk devrimi ile gerçekleşeceğini kavradı.

Komprador bujuvazi ve toprak ağaları partilerinin ve özellikle sahte "reform mist", "umut" olarak görülen CHP'nin ger çek yüzünü bir kez daha gördüler. Dışarıdaki mücadeleye paralel olarak, faşist diktatörlüğün tutsakları olan yurt sevar, halkımızın devrimci evlatları ve bozuk düzenin kurbanları olan diğer ileri ci sivil mahkumlarda çeşitli "cezaevlerin- de" hatta zindanlarda bile 1 Mayısı kutla- dılar. Törenler düzenleyip, konuşmalar yaptılar, pankart ve afişler astılar.

Çorum kapalı cezaevinde de 1 Mayıs kut- landı. Bahçede "Yaşasın 1 Mayıs", "Yıkıl- sın Zindanlar-Genel Af" vs. gibi pankart lar asıldı. Devrimci marşlar söylendi. Günün önemini konu alan bir konuşma yapı- ldı. Gerçek kurtuluşumuzun devrimle olaca- ğı vurgulandı. Faşist cinayet ve katliam lar lanetlendi. Ölen tüm devrimciler için saygı duruşu yapıldı.

- YAŞASIN 1 MAYIS !
- YIKILSIN ZİNDANLAR-GENEL AF !
- KAHOOLSUN FAŞİZM-BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !
- FAŞİZME ÖLÜM-TEK YOL DEMOKRATİK DEVRİM!
- YAŞASIN BASKI VE SÖMÜRÜYE KARŞI MÜCADE- LEMİZ !

BATI BERLİN

1 Mayıs dünya işçi sınıfının birlik, mü- cadele ve dayanışma gününde; ATİF üyesi TİD-B.Berlin, ATÖF üyesi TÖD-B.Berlin omuz omuza yürüdü. 200 e yakın Türkiyeli işçi, öğrenci ve yabancı işçiler de katıldılar. Taleplerimizi dile getiren şiarlarımızı haykırdık. Emperyalizm, sosyal emperyalizm ve her türden gericiliğe karşı nefretimizi kinimizi dile getirdik. Yürüyüş boyunca; kahrolsun emperyalizm, sosyal emperyalizm ve her türden gericilik, kahrolsun kompra- dor patron-ağa devleti, kahrolsun faşizm- sosyal faşizm, sıkıyönetime hayır, hafta- da 35 çalışma saati, eşit işe eşit ücret, Alman ve yabancı işçilerin bir mücadele cep- hesine, " şiarlarını haykırdık. Yürüyüş sonunda bir miting konuşması ve ENTERNASYONAL marşı ile son buldu.

BELÇİKA

İşçi Arkadaşlar, Öğrenci Kardeşler !

Bizler Belçika'nın Verviers ve Liege illerinde kurulu işçi dernekleri olarak Uluslararası işçi sınıfının birlik ve mücadele günü 1 Mayıs eylemlerini ortak- laşa olarak yürüttük. İki dernek beraber- ce çıkardığımız bir bildiriyle 1 Mayıs' ın anlamını ve önemini, şehirlerimizdeki Türkiyeli işçi ve öğrencilere anlattık. İçinde yaşadığımız kapitalist bir ülke olan Belçika'da işçi sınıfını esas olarak iki tane sarı sendika etrafında toparla- mış durumdadır. Bizler bu sendikaların yürüyüş bloklarına katılarak 1 Mayıs an- layışımızı ve 1 Mayıs'taki taleplerimizi haykırdık.

İki yurtsever dernek olarak iki şehirde yürüyüşe katıldık. Vervierdeki bir mayıs yürüyüşü bir nevi cenaze törenine ben- zemekteydi. Çünkü bu şehirde 1 Mayıs gös- terilerinde bağırarak slogan atmak yasak- tı. Bunun için ancak yazılı pankartlarımı- zı taşıyabildik. Bu şehirde kadınların yü- rüyüşe katılmaları büyük bir ilgi uyandı- rdı ve olumlu oldu. Yürüyüşe toplam 40 ka- dar kitle tatıldı.

Liege'deki yürüyüş, gerek sloganlı oluşu, gerekse biraz daha kalabalık oluşu, ve an- ti-faşist, anti sosyal faşist bir kitlenin birliği açısından daha da olumluydu. Bu şehirdeki yürüyüşe toplam 60 kadar kitle katıldı. Her iki şehirdeki yürüyüş de bazı eksikliklere rağmen esas olarak olumlu oldular.

Yürüyüşlerde haykırdığımız şiarlar şun- lardı:

- YAŞASIN 1 MAYIS!
- YAŞASIN DÜNYA İŞÇİ SINIFININ BİRLİK VE MÜCADELE GÜNÜ 1 MAYIS!
- YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİLERİN ÇELİKTEN BİR- LİĞİ!
- YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
- KAHOOLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ!
- TÜRKİYEDE SIKIYÖNETİME HAYIR!
- KAHOOLSUN SENDİKA AĞALARI!
- KAHOOLSUN EMPERYALİZM-SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRLÜ GERİCİLİK!
- KAHOOLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
- MHP-MİT-ÜGD VE KONTR GERİLLA GİBİ FAŞİST CİNAYET ŞEBEKELERİ DAĞITILMALIDIR!

MHP-ÜGD-MİT-KONTRGERİLLA GİBİ FAŞİST CİNAYET SEBEKELERİ DAĞITILMALIDIR!

YURTDIŞINDAKİ FAŞİST DERNEKLER KAPATILMALIDIR

MHP'li ağzı salyayı it sürüleri 28.4.79 tarihinde saldırılarına bir yenisini daha Nürnberg'de eklediler. Komprador patronların ve toprak ağalarının sivil faşist milisleri 28.4.79 tarihinde çeşitli yerlerden topladıkları 100'e yakın boz itleri ile Federasyonumuz 1 Mayıs bildirisini dağıtan Nürnberg ve Lauf işçi derneğinin üyelerine saldırdılar. Bu saldırı uzun süreden beri planlanmaktaydı. MHP'li Amerikan tasamiller efas olarak yurtsever ve devrimcilerin zayıf olduğu günü saldırılarını gerçekleştirmek için kollayıp durdular. ATİF üyesi derneğimiz karşı ve her seferinde de faşistleri belirli oranlarda teşhir etmişti. Teşhir olmak faşistlerin pek de işine gelmiyordu. Bunun sonucu tüm B.Almanya ve B.Berlin'de azgınlaşmaya yönelmişlerdi. Bu yönelim hepimizin bildiği gibi açık saldırılarla kendini iyice belirledi. İşte yukarıdaki tarihte devrimcilerin gücünü az gören faşist köpekler azgın hırlamalarla saldırılarını başlattılar. Bu saldırıya Nürnberg Fürth ve Geniş Çevresi Türkiye İşçi-Gençlik Derneği ve Lauf ve Çevresi Türkiyeliler işçiler derneğinden yurtsever ve devrimciler cesaretle göğüs gerdiler.

Yurtsever ve devrimcilerin kararlı karşı direnişi faşistlerin çil yavrusu gibi dağılmasına neden oldu. Ama saldırı sonucu B. Alman emperyalistlerinin polisi her yerde tekrarladığı davranışını burada da bir kez daha tekrarlayarak saldırıya uğrayan 6 yurtseveri tutukladı. Batı Alman polislerinin bu tavrı gayet normal bir tavidir. Çünkü sınıf karakteri böyle bir davranışta bulunmaya yiyor. Faşistleri korumak ve onların saldırılarına yardımcı olmak B. Alman emperyalist devletinin görevleri arasındadır. Çünkü NPD'nin, MHP'nin açık kongre ve yürüyüşler yapmasına mücade eden onların gelişmelerini arzu etmek anlamına da gelmektedir. Bu konuda "faşistlere karşıyız" demojileri ise yalardan öteye gitmemektedir. Faşist uygulamaların içinde olanlar faşistlere ve faşizme karşı olamazlar!

6 yurtsever ve devrimci, 6 saat tutukluktan sonra direnmeleri sonucu serbest bırakıldılar.

rakılmak zorunda kaldı. Faşistlerden ise hiç kimse tutuklanmadı. Bu saldırı sırasında MHP'li katiller birbirlerini tanımadıkları için birbirlerini yaraladılar. Bu yaralamaları şimdi yurtsever ve devrimcilerin üstüne yıkmaya çabasındalar. Bu saldırıdan belirli bir müddet sonra olayla hiç ilgisi olmayan iki dernek üyemiz "ağır yaralama suçundan" polise davet edildi. Böylece olaya karışan devrimci ve yurtsever sayıları 8'e çıktı.

Amerikan tasamilleri MHP'li faşistlerin saldırısını planlayanlar ve bu saldırıda faal olarak bulunan faşistler şunlardır:

Nürnberg "Türk Ocakından": İsmail Dursun (Bu şahıs adı geçen ocaktan başkanı yapmaktadır. Saldırıda baş rolü oynamıştır.) Mustafa Aydın, Bayram Yılmaz, Sefer Solak, Fürth "Türk Ocakından" ise: Ferhat Kaya, İsmet Ulusoy, İsmail Duran, ve Hüseyin Gürkan. (Bu azıllı it ise saldırının başlamasına neden olan ve ilk saldırı hareketini başlatan faşistlerdir.) Bunların dışında başka şehirlerden gelen boz itler de vardır.

B. Berlin ve B. Almanya'nın birçok şehirlerinde yurtsever ve devrimcilere saldırıya azıllı salyayı faşistler neden bu tür saldırılara ihtiyaç duymaktalar?

Bu saldırıları gerçekleştiren, Türkiye'de halkımıza kan kusturmayı kendine amaç edinen Kompradorların ve Toprak ağalarının yeminli köpekliğini görev bilen, içinde gitlikleri MHP, nasıl bir Partidir?

-MHP kudurgan, gerici, halk düşmanı, zulüm ve işkenceyi, kendisinden olmayan herkese mübah gören, bunu kendine temel alan faşist bir teşkilattır.

-MHP programını Hitler'den alan, faşist köpek Hitler'in içinde yürüten ve Türkiyeliler emekçileri şövenizm ve din sahtekarlıkları ile örgütlemeye çalışan ırkçı faşist bir partidir.

-MHP, Kahramanmaraş'ta ana kanındaki bebeler kurşun sakan, masum insanları katleden, evleri bombalayan, kahvehane ve otobüsleri tarayan, her gün sokak ortasında bir devrimcinin kanına giren bir cinayet şebekesidir.

-MHP, Amerikan emperyalizminin Türkiye'deki yeminli uşaklığını üstlenmiş, saldırgan bir teşkilattır. MHP, ÜGD denilen cinayet şebekesi, sıkıyönetim, baş tarafı 9. sayfada

Sıkıyönetimin, halk için, işçi sınıfı için ne demek olduğu, 1 Mayıs'ta en açık biçimi ile ortaya çıkmıştır. Sıkıyönetim, işçi sınıfının kanlı mücadeleleri sonucu elde ettiği 1 Mayıs'taki gösteri hakkını sıkıyönetim bölgelerinde zorbalıkla elinden alarak, işçi sınıfına ve tüm halka düşman olduğunu amacının "Demokrasiyi korumak" maskesi altında, gerçekte faşist diktatörlüğü sağlamlaştırmak olduğunu ortaya koymuştur.

Sıkıyönetim, aynı zamanda "bölücülük" demojisi altında, milli zulümle yoğunlaştırılmış, Türk olmayan milliyetlere, öncelikle Kürt Milletine karşı azgın saldırı demektir. Bugün Türkiye Kürdistanında milli zulüm sıkıyönetimle yoğunlaştırılarak sürdürülmektedir. "Bölücülük" demojisi yapan hakim sınıflar, Kürt Milletinin kendi kaderini tayin hakkını, tüm milliyetlerin hak eşitliği ilkesini ayaklar altına alarak, emekçi halkın milliyetlere göre bölünmüşlüğüne daha da derinleştirmekte çeşitli milliyetlerden emekçi halkın, kim sınıflara, emperyalizme, komprador kapitalizme, feodalizme karşı birleşmesini engellemek için ellerinden geleni yapmaktadır. Onlar bir yandan halk içinde var olan milli temeldeki çelişmeleri, mezhep çelişmelerini ve daha bir dizi çelişmeyi körükleyip, halkın bölünmüşlüğüne derinleştirirken, diğer yandan milli temelde gelişen hareketlere karşı da "devletin toprak ve milleti ile bölünmezliği" ırkçı faşist ilkesi adına ve bölücülük tantanası ile, zulümle ezme ve yok etme siyaseti uygulamaktadır.

Komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün hüküm sürdüğü şartlarda, devletin "toprağı ve milleti ile bölünmezliği" ilkesi, faşist devletin korunması ilkesidir. Demokrat ve devrimci olan her kişi bu ilke karşısında, Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkını ve tüm milliyetlere tam hak eşitliğini savunmak zorundadır. Şurası da unutulmamalıdır ki, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının gerçek kurtuluşu, hangi milliyetlerden olursa olsun tüm ezilen ve sömürülenlerin emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodalizme karşı ortak mücadelesi ile, Demokratik Halk Devrimi ile gerçekleştirilebilir. Ve mutlaka gerçekleşecektir.

Ne faşist cinayetler, ne demogji, ne sıkıyönetim bunu engelleyemeyecektir! V. Faruk

okesi, MIT ve KONTR-GERİLLA ile birlikte çalışmaktadır. Üniversitelerde devrimci gençliğe kurşun sıkan, saldırı ve katliam planları hazırlayan, işçinin grevini kıran, köylünün toprak işgaline karşı duran, yeminli halk düşmanı bir partidir.

-Bu parti MIT ve KONTR-GERİLLA ile birlikte mezhep kavgasını kışkırtan, Kürt Milleti üzerinde uygulanmakta olan milli zulmün katmerleşmesini bizzat rol alan, ırkçı faşist bir teşkilattır.

Kısacası, işçinin, yoksul köylünün, dar gelirli memurun, küçük esnafın, tüm gençliğin azıllı düşmanı bir teşkilattır. Bu azıllı faşist parti sırtını Türkiye Cumhuriyeti devletine dayayarak diğer faşist kliklerle de dalaşmaktadır.

Bugün halkımızın düşmanı yalnız MHP denilen faşist cinayet şebekesinden başka komprador patronların ve toprak ağalarının tüm kesimleridir. Sıkıyönetim uygulanmasından büyük görevler üstlenmiş olan CHP ağırlıklı hükümette, öзде, Türkiye'nin sahip olduğu programdan farklı bir programa sahip değildir. Gerek Demirel gerekse Türkeş ve Ecevit, bir bütün olarak kompradorların ve toprak ağalarının siyasi temsilcileridir. Aralarında yegane fark ayrı ayrı emperyalistlere uşaklık görevini üstlenmeleridir. Halkımıza zulmetmede birbirleriyle yarışan bu ağa patronların uşaklarının tüm çabaları boşuna, onların zulüm ve saldırıları halkımızın sınıf kinini daha fazla bilemekte ve kendi sonlarını daha da yakınlaştırmaktadır. Ne faşist saldırılar ne de polis tehditleri bizim halka hizmet etmekten alıkoymayacaktır. Faşist saldırılar, bizlerin daha sistemli ve daha kararlı bir şekilde mücadelemizi, aynı zamanda halkımızın direniş ruhunun devam ettirilmesini bizlere daha iyi öğretiyor. Bunun için şöyle haykırıyoruz:

-Faşist saldırılar bizleri yıldıramayacaktır!
-B. Almanya ve B. Berlin'deki tüm faşist dernekler kapatılmalıdır!
-Haykımız faşist katliamların hesabını soracaktır!
-Kahrolsun komprador patron ağa devleti!
-Yaşasın halkımızın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık Mücadelesi!

MHP'NİN BOZ İTLERİ

Bilemişler dişlerini
Kan bürümüş gözlerini
Yiyorlar devrimci eti
MHP'nin boz itleri

Demokrasinin düşmanı
Sermayenin uşağı
Yiyorlar Amerikan yağı
MHP'nin boz itleri

Eli halkın kanındadır
Gözü yoksul malındadır
Faşist Hitler yolundadır
MHP'nin boz itleri

Saldırıları yoksul halka
Kendisinden olmayana
Kıydılar binlerce cana
MHP'nin boz itleri

Başbuğları Türkeş iti
Yağdırıyor emirleri
Kesiyorlar bebeleri
MHP'nin boz itleri

İçinden döneni vurur
Demokrasiden konuşur
Parayla adam öldürür
MHP'nin boz itleri

Kahve, okul, ev baskını
Yıldırarak ister halkını
İrkçi, şöven, kafatasçı
MHP'nin boz itleri

MHP-MİT-ÜGD'si
KONTR-GERİLLA yandaşı
Devletin kanlı maşası
MHP'nin boz itleri

Uluvarak köpek gibi
Yıldırarak sanar bizi
Akarak devrimin seli
Ezecektir itler sizi

A. Canoğlu

Avukat Flint, baş tarafa 4. sayfada

memek bir yıldırma-sindirme hareketinin kapsamındadır.

Burjuva demokrasisi bir yandan sayısız yasa çıkararak demokratik maskesini yüze daha sürüklemeyi bir biçimde yapıp, gayreti içinde bulunurken, diğer yandan kendi yasalarıyla tanıdığı hakları kısıtlamak, hatta uygulamada sonuç olarak çiğnemekle, içine düştüğü bunalımın doğurduğu çaresizliğini kabul zorunda

kalmaktadır. İşte bu çaresizlik onları kendi hukuk anlayışlarına göre de tuhaf olarak nitelendirilmesine görene tuhaf malara itmektedir. Bundaki amaç açıktır:

Siyasal davaların sanıklarının anayasal savunma haklarını şu anda açıkça ellerinden almak kendi hukuksal temellerini yıkıp, maskeyi düşüreceklerinden alabilirdiğine sınırlamak. Bunu gerçekleştirmek için öyle bir hava estirilmeli ki, aynen sıkıyönetim dönemlerinde olduğu gibi savunmayı üslenen avukatın, hem de kendilerine avukatı beğendirmenin çok güç olduğu sıkıyönetim komutanlarından savunma izni alması gerekmesi, sonuç olarak avukatların büyük çoğunluğunun bu sanıkların savunmasını ya üslenmesi ya da gereken özen ve dürüstlük yapmaktan kaçınmalarına benzer bir durum olağanlaşsın. Gert Flint gibi mesleğini Anayasada tanımladığı biçimde, dürüstlükle, özenle, bütün bilgisini ortaya koyarak müvekkilinin çıkarları doğrultusunda uygulayanlar da sistemli bir yıldırma-sindirme ve bütün bunlara rağmen yine de akıllanmadıklarında meslekten çıkarma hareketiyle meslekten sadece savcıya bırakılmamakla kalmamasın, üstelik burjuva hukukunun temel ilkelerinden biri isletilene sanığa zorunlu savunma hakkı tanınarak, usul olanaklarını, son sınırlarını zorlayarak kullanma eğiliminde olmayan avukatlar verilsin sanığın karşısına bir tür "ikinci savcı" çıkarsın. Gert Flint olayında "Avukat, görevini yerine getirmede bağımsızdır" ilkesi rafa kaldırılmıştır. Gert Flint'in karşılaştığı durum saçmalık, mantıksızlık sınırlarını aşmış olması açısından olağanüstüdür. Ama gidiş genel gidiş, bu olayların olağanlaşacağı, hatta olağanlaşma eğiliminin yoğunlaştığını açıkça göstermektedir. İşte bu nedenle üzerinde dikkatle durmamız gereken bir gelişmedir söz konusu olan.

HILDESHEIM

Hildesheim ve Çevresi Türkiyeli İşçi ler Kültür ve Dayanışma Derneği olarak, biz Türkiyeli işçiler; 1 Mayıs uluslararası işçi sınıfının mücadele ve dayanışma gününü DGB muhalefetine önceki yıllara nazaran daha güçlü ve büyük coşku içinde diğer Alman ve yabancı sınıflaşlarımızla beraber kutladık.

Biz Hildesheim'deki Türkiyeli işçiler olarak bugünün önemini kavramış ve diğer arkadaşlarımızda kavratmak ve işçi sınıfının bilinçli düşmanlarını teşhir etmek dolaylıda olsa Türkiye halkının haklı olan bağımsızlık mücadelesini desteklemek ve faşistlere, sosyal faşistlere korku salmak için bu enternasyonal günden gücü müzün sonuna kadar yararlandık.

Örgütlü mücadele inancımızdan kaynaklanan bilincimiz bize ATİF'in merkezi sloganlarını haykırmanızı ve yurdumuzda hal kimiz içinde bulunduğumuz sömürü düzenini teşhir etmemizi öneriyordu.

Bu doğrultuda biz Türkiyeli işçiler, faşistlerin ve sosyal faşistlerin her türlü anti propagandasına rağmen Hildesheim ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Kültür ve Dayanışma Derneğinin çatısı altında kırka yakın Türkiyeli işçiler olarak, 1 Mayıs uluslararası işçi sınıfının mücadele ve dayanışma gününü kutladığımızı duyuruyoruz.

DUISBURG

Duisburg'da çeşitli fabrikalarda çalışan demir-çelik işçilerinin ve işçi temsilcilerinin oluşturduğu komite 29 Nisan da Duisburg'da 1 Mayıs toplantısı düzenledi. Biz Duisburg Türkiyeli İşçiler Derneği olarak metal işçileri komitesini ve yürüttüğü faaliyetleri diğer bir çok devrimci, demokrat teşkilatlarla birlikte destekledik. Yapılan 1 Mayıs toplantısı na 800 ün üzerinde yerli ve yabancı katıldı. Toplantıda Viyanalı orkestra(Die Schmetterlinge) metal işçilerini grevlerini anlatan, burjuva devlet mekanizmasının halk üzerindeki baskılarını teşhir eden ve işçilerin Paris Komünü için yürüttükleri mücadeleleri ifade eden parçalar çaldılar ve söylediler. Orkestranın Sosyalizm'den yana tavır alması diğer olumlu bir yönüydü. Toplantıda Türkiyeli işçiler adına yapılan konuşmada, Türkiyeli işçilerin "Haftalık 35 saat iş süresi" mücadelesinde Alman ve diğer milliyetlerden işçilerle birlikte Demir-Çelik grevinde olduğu gibi bundan sonrada zafere kadar omuz omuza mücadele edeceklerini açıkladılar. Yapılan konuşmalar Fransa'daki Demir-Çelik işçilerinin yürüttüğü grev ve Paris'e yapılan yürüyüş anlatıldı. Grevci işçilerin birbirleriyle yaptıkları dayanışmanın önemi belirtildi ve grevlerden olum, olumsuz dersler çıkarıldı. Çeşitli fabrikalardan işçilerin gönderdikleri dayanışma meşajlarının okunmasıyla toplantı sona erdi.

Toplantı ve yürütülen mücadeleler, grev sırasında sendika ağalarının ihanet etmesi ve işçilerin haklarını tekelle demir-çelik patronlarına satmalarına karşılık, işçilerin daha bilinçli, daha örgütlü olarak mücadeleye devam etmeleri ve zafere kadar mücadelede azimli olmaları eylemin olumlu yönü idi. Diğer yandan çeşitli milliyetlerden metal işçilerinin bir araya gelmesi ve özellikle Fransa'daki metal işçilerinin desteklenmesi eylemlerin diğer olumlu bir yanı idi.

BATI BERLİN

DEVİRİM ŞEHİTLERİMİZİ ANDIK!

Her sene olduğu gibi, bu sene de Mayıs ayında Devrim yolunda şehit düşmüş Devrimcileri andık. Gecede, emperyalizme, komprador Kapitalizme, feodalizme ve onların katillerine, işkencecilerine karşı olan nefretimizi kinimizi dile getirdik.

Gecede Kahramanmaraş katliamında ölenlerin ailelerine ve 1973'te Şehremin'de komprador patron ağı devletinin faşist katilleri tarafından kurşunlanarak felç bırakılan Kutsiye Bozoklar için 819.- DM bağış toplandı.

Devrim şehitlerini anmak, yas tutmak ağlamak olmadığının, bilhassa onların mücadelelerine saygısızlık olduğunun; devrim şehitlerini anmak, Şehitlerimizin halk demokrasisi ve bağımsızlık uğruna vermiş oldukları mücadelelerinden örnek alarak hatalarından dersler çıkartmak demek olduğunu belirttik.

Onların bizlere bıraktığı kırmızı bayrağı daha yücelerde dalgalandırmak için örgütlennemiz gerektiğini, baskısız ve sömürsüz bir dünyanın ancak örgütlü mücadele ile gerçekleştirilebileceğini kitleye anlatmaya çalıştık. Gecede devrim şehitlerimizin resimleri ve dia gösterildi.

Geceye 200-250 kadar Türkiyeli ilerici demokrat devrimci katıldı.

-ONLAR DÖVÜŞEREK ÖLDÜLER GÜNEŞE GÖMÜLDÜLER!

AVUKAT GERD FLINT

6 AY HAPİS CEZASINA ÇARPTIRILDI!

Dortmund Jüri Mahkemesi'nin 13-12 1978 günlü beraat kararının Üst Mahkemesi 2. Ağır Ceza Dairesi 20.3.1979 günü hiç beklenmeyen bir karar alarak Dortmund'lu avukatı 6 ay hapse mahkum edip cezaı ertelemiştir. Savcılık ise "sadece" para cezasına çarptırılmasını istemiştir.

Olayın başlangıcı 1976 yılında, bir haftalık derginin 3 yazarına karşı yürütülen ve avukat Flint'in de savunmaları arasında yer almış olduğu bir basın davasına dayanmaktadır. Bu davanın duruşmasına ara verildiği bir sırada sanıklardan birinin söylediği sözleri, oturumda savcılığı temsil eden Savcı Höhn'ü tehdit ve hakaret saymıştı. Bu olaya ilişkin olarak bakılan davada tehdit edenin suçunu tespite elverişli yeterli tanık bulunmasına rağmen savcı Höhn özellikle avukat Flint'in tanıklığına ilgi duymuştu. Bu ilgisini sonradan, "bu sanıkları böylesine savunan bir avukatın ne yapacağını çok merak ediyordum", diyerek dile getirecekti. Dortmund jüri mahkemesi beraat kararını şu gerçekçi nedene dayandırıyor: "Hareketli bir oturumdan sonra verilen aralarda dikkatlilik yetenek ve eğiliminin azaldığı mahkemenin olağan çalışması çerçevesinde edinilmiş bir tecrübe olup, bizce bilinmektedir."

Üç ay sonra Dortmund Üst mahkemesi Temyiz Dairesi, bu gerekçe belirtilen teresine, avukat Flint'in tehdit edici sözlerle, tehdit olunan savcının dikkatliliğiyle kulak vermediğini kabul etmeye yanaşmıyordu. Temyiz Dairesi Başkanı yargıç Lammerding sözlü hüküm gerekçesinde şöyle diyor: "Genç, sağlıklı, angajmanlı bir avukatın bütün bunları duymadığını imkan dışı olduğu görüşündeyiz."

Yalnızca belirtilere dayandırılan hüküm, esas olarak Andreas Möller isimli, BILD-Gazetesi'nin hizmetinde çalışan tanığın söyledikleri üzerine kurulmuştur. Bu kişi, bir bütün olarak gürlüğü patırdalı diye nitelendirilmesi gereken olaylar sürerken, tam tehdidin savrulduğu an duruşma salonunda sessizliğin egemen olduğunu, hemen hemen tüm diğer tanıkların tersine, aradan yaklaşık iki buçuk yıl geçmiş bu bulunduğu halde bilebiliyordu. Daha önce verdiği bir ifadede "görelî" bir sessizlikten söz etmişken şimdi bu sessizliği öyle görelî, mörrelî olduğunu söyleyerek, işi daha ileri götürüyordu. Bu ince farkı Başkan Lammerding şöyle değerlendirecekti: "Tanık Möller ideal gözlemcidir. Mesleği bakımından çok dikkatli göz (ve kulak) kesilmeye yatkındır. Tanık ayrıca her sözden nem kapmaya, kılı kırk yarmaya mesleki açıdan ilgi duymaktadır, mesleği yönünden buna alışkıdır ve bunun için eğitilmiştir. (1) Mahkemenin çıkardığı sonuç: Tehditkar beyanların içeriğinin sanık tarafından iştirilmiş olması gerekir ve sanık bunu iştirilmiştir." Acaba BILD-Gazeteciliği bir hukuk okulu olarak özellikle angajmanlı ceza davası avukatlarının suçluluklarının ispatına güçlü mü kılıyor? Adalet terazisinin ibresi bir BILD-Gazetecisinin "önemli" ya da "önemlendirilen" ifadesiyle tutarlı bir ceza davası savunucusunun aleyhine böylesine oynuyorsa, bunda, savcının hoşuna gitmesi bile müvekkillerinin haklarını tutarlılıkla gözetem avukatların sıklıkla altına alınmaları ve kriminalize edilmeleleri, eğilimleri korkutucu bir biçimde belirlemektedir.

Son hüküm Hamm Temyiz Mahkemesi'nde yeniden incelenmesi istenmiştir. Hüküm bozulmayıp hukuksal kesinlik kazandığında avukat Flint'in ayrıca baro kurulunca belirlenecek olan, meslekten yasaklamaya kadar varabilecek önlemlerle karşılaşması göz önüne alınmak zorundadır. Avukat Gerd Flint'in basına yaptığı açıklama burada bitiyor. Duruşmanın yapıldığı 20 Mart 1979 gününün akşamı WDR 3'ün "Kritisches Tagebuch" isimli yayınında Jürgen Holtkamp olayı şöyle yorumluyordu:

Dortmund Üst Mahkemesi 2. Ağır Ceza Dairesi bugünkü temyiz duruşmasında ceza davalarında avukatların, savcılarının nöbetçi köpekleri olarak mı görev yapacaklarını sahiplerinin sesi istediğinde mi havlayacaklarını, ceza adaletinin kısa tasmasıyla bağlı olarak savunmanlıklarını üstlendikleri kişileri mi ısıracaklarını hükme bağlayacaktı. Tek sözle: Özgür avukatın usul açısından bağımsızlığına ilişkin örnek bir davadı söz konusu olan ki, bu bağımsızlık örneğin müvekkilinin açıklamalarını bir ajan kulağıyla dinlemekte de ifadesini bulabilir. Bu ülkede siyasal davaların havası iddia ve savunma makamları arasında soğuk savaş dönüştüğünden, angaje olmuş ve tüm usul olanaklarından yararlanmasını bilen bir savunma makamının bu davranışı davanın gidişini yaşılatmak ve dava sabotajı sayıldığından,

müvekkilinin çıkarları doğrultusunda mesleki girişim onun siyasal hedef ve amaçlarıyla özdeşleşmek olarak lekeleniğinden, olağan mahkemelerde dava sonuçlandıktan sonra avukatlar aleyhine bir de baro katında "meslek gelenek ve onuruna aykırı savunma" nedeniyle dava açmak alışkanlık olduğundan bu yana, ilk bakışta özensiz gibi görünen bu durum, bir savcı rakibi avukatın yakasına yapışmak istediğinde ağırlık kazanabilmektedir ki, bu da artık ender raslanan olaylıktan çıkmıştır. Dortmund'lu avukat Gerd Flint'in mesleğini uygularken gelenek ve onura gösterdiği aykırılık, hatta cezaı gerektirir. Dortmund savcılığına bakılırsa, onun işine gücüne duyulan güvenilmezlik, yani savcı Höhn'ün son derece kulağı delik olduğu bir davada avukat Flint'in inatçı kulak tıkanıklığıydı.

Olayın başlangıcı, Alman adaletiyle teması dolaşısıyla 2 yıl önce hayatını kaybetmiş olan Günter Routhier'in ölümünün hukuksal sorumluluğuna ilişkin olarak 1976 yılında bakılan bir basın davasına dayanmaktadır. Şunu da belirtelim ki, bu ölüm olayının üzerindeki esrar perdesi hala kaldırılmış değildir.

"Adalet kendi eleştiricilerine karşı, adalet eleştiricileri özeleştiri tanımayan bir aygıtı karşı" başlıklı böyle bir konunun duyguları ortaya çıkaracağı kuşku götürmez. İşte bu ortamda bir sanık mahkeme kurulunu tahkir nedeniyle salondan çıkarılmıştır. Daha önce aynı durum başına gelmiş olan bir diğer sanık 3 gün süren kargaşalıktan sonra mahkeme salonunda kendine hakim olmayarak, adı geçen savcının iştirikine göre, bu yargı organına tehditler savurmıştı. Öbür organı, yani avukat Flint bu tehdidi iştirilmedi. O anda eşya, dosya ve film gereçlerini toplamaya uğraşıyordu.

1977 yılında, yani bir yıl sonra, iştirilen yargı organı yine de savcıyı tehdit edene karşı açılan davaya tanık olarak çağrılacaktı. "Bu sanıkları böylesi angajmanlı savunan bir avukatın ne yapacağını çok merak ediyordum", diyerek ortaya koyuyordu. Savcı Höhn avukatın tanık ifadesine duyduğu ilgiyi. Ama avukat esas olay hakkında, iştirilme algı eksikliğinden dolayı bir şey söyleyecek durumda değildi. Avukat gerçekten hiç bir şey duymadığını ileri sürdü.

Bundan sonra Dortmund olayı hukuk kurullarında görülmemiş bir hızla avukat Gerd Flint'in iştirilme gücü üzerinde yoğunlaşmaya başladı. Yabancı tanıklık suçlamasıyla yürütülen koğuşurmada son 1978 Aralıkta bakılan davada ilk derece mahkemesi, hareketli bir oturumdan sonra verilen aralarda dikkatlilik yetenek ve eğiliminin azaldığının mahkemenin olağan çalışması çerçevesinde edindiği bir tecrübe olduğu ve bunun mahkemece bilindiği, gerçekçi gerekçesine dayanarak, beraat kararı verdi. Bu bilgi hüküm Dortmund Savcılığı'na yatıştırmaya yetmedi.

Avukatlar için bir iştirilme ve algılama zorunluluğunu gündeme almaya yönelik öğretici uğraşı kapsamında olarak bugün temyiz konusu işledi. 9 tanık o zaman salonda olanlardan hatırlarında kalanları söylediler. Doğaldır ki avukat Flint'in iştirilme kanallarında ne olup bittiğini bilmiyordu tanıklar. Hele hele ölü beyin hücrelerindeki olgulara yani iştirilme algının bilince geçip geçmediğini ilişkin en ufak bilgileri yoktu. Savcı yine de avukatlar için mutlak iştirilme zorunluğu talep etti. Yargıç da "var mı öyle savcıya sövülürken dinlemek, bunun karşılığı 6 ay ertelemeli cezadır", dedi. Olağan mahkemeden sonra sıra şimdi avukat Flint'in mesleğinden aldığı zevki ona zehir edecek olan baro mahkemesinde. Savcı Dortmund Mahkemesi'nde bugün bir savaş kazandı. Bir anlamda müvekkilinin de özgürlüğü de mek olan avukat özgürlüğü bir kez daha budanmış oldu. "Efendi konuşurken sen kulak kesil." Sözü bundan sonra geçerli olacağı benzer.

BİZ BU OLAYDAN HANGİ SONUCU ÇIKARACAĞIZ?

Olay, içinde yaşadığımız Almanya Federal Cumhuriyeti toplumunun bir üst yapı kurumu olan hukuk mekanizmasında cereyan ettiğinden ve topluma egemen olan sınıfın ideolojisinin propagandası yapılırken "hak, hukuk, adalet, eşitlik" kavramları dilden düşürülmeye özen gösterildiğinden ötürü bizim için bir çok yönden ilginçtir.

Çevresinde, siyasal davaların sanıklarının savunmanlığını üslenen, demokrat, ilerici bir avukat olarak tanınan Gert Flint'in karşılaştığı durum, demokrat, ilerici bilinen bir dizi avukata karşı yürütülen, sistemli olduğu artık kuşku götürmeyen, devam 3. sayfada

KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ ! DEVİRİM OLMADAN KADINLAR KURTULAMAZ !

**1917 BÜYÜK PROLETER
EKİM DEVRİMİNDE KADIN.**

Kadınlar sorununa açıklık getireceği açısından; "Kadın ve Marksizm" adlı kitaptan bölümler yayınlıyoruz.

"Sovyetler iktidarı tarafından başlatılmış eser, ancak bütün Rusya'da yüzlerce değil fakat milyonlarca ve milyonlarca kadın katılımla ilerleyebilir." (LENİN: Eserler, c. xxiv, s. 472)

Kadının dışarda çalışabilmesi için onu günlük kılıfından kurtarmak, restoranlar, çamaşırhaneler, çocuk bakımevleri, anaokulları, çocuk bahçeleri, okullar açmak gerekir.

"Bütün özgür kılıcı kanunlara rağmen kadın evinin kölesi olmaktan devam etmektedir. Zira küçük ev ekonomisi onu mutfak, çocukların odasına bağlayarak bütün kuvvetini korkunç derecede verimsiz, bayağı, sinirlendirici, aptallaştırıcı, biktirici işlerde harcamaya mecbur tutarak cainandan bezdirmekte, bunaltmakta, alıklaştırmakta, alçaltmaktadır.

Kadının gerçek kurtuluşu, gerçek komünizm, bu küçük ev ekonomisine karşı yığınların savaşı başladığı zaman, yahut daha doğrusu, büyük sosyalist ekonomiye doğru kitlesel dönüşüm sırasında başlayacaktır."

Sovyet hükümeti Lenin tarafından gösterilen yola kararlı bir şekilde girdi. Çeşitli kuruluşların geniş bir ağı, yavaş yavaş, kadını geleneksel sefaletinden kopararak, uçsuz bucaksız ülkeyi kapladı. Tasarlanan eser insan üstü gibi görünüyordu. Her şey bir amaç için birleşti: ev içi, makineleşmenin gelişimi; modern şehirciliğin gerçekleşmesi; doğum ve dinlenme evleri; dispanserler ve aşıevleri; tüketim ve yardımlaşma kooperatifleri; kollektif yardımlar, vb... Sosyalizmin her zaferi, kadının bir zaferiydi.

Aile ve evlilik hukuku, sosyalizme doğru ilerleyen bir gelişimi yansıttı. İlk yılların kararnamele, burjuva ideolojilerinin iddia ettiği gibi asla "aileyi ortadan" kaldırmadı, fakat kararnameler gerçekten kesin bir şekilde kapitalist toplumun eski ailesini yıktı. Bu kararnameler gebe kadına bedava bir istirahat ve bakım temin ederek olsun ve yaolmasın anneyi korudu.

Ev işi tasalarının kadın baskısını ortadan kaldırmaya gayret ettiler.

Bununla beraber, korkunç bir iç savaş ve dış müdahale tehlikesini kısa bir zaman önce muzaffer bir şekilde geçiren genç proleterya devleti her şeye yetişemezdi. Yakınlıkları onarmakla meşgul olan bir halkın yaşama şartlarını bugünden yarına değiştiremezdi. Boşanma kolaylığının sonucunda terkedilen kadınlar, boş yere haklarını elde etmeye çalışıyorlardı: mahkemeler, geçim nafakalarının verilmediği hakkındaki müracaatlar altında boğulmuş bir haldeydi. Terkedilmiş çocuklar, vurgunlarla yaşayan çeteler kuruyorlardı: Devlet bunların tekrardan eğitimlerini sağladı. Fiili birleşmeler kayıtlı birleşmeler kadar sıklaştı. 1927 kanunu bu birleşmelere kanuni evliliğin etkilerini yaydı.

Beş yıllık planların başarıları, Sovyet ailesini sağlamlaştırdı.

Ekinci beş yıllık plandan itibaren hayat seviyesinin devamlı yükselişi, çalışanların gelişen rahatı, doğumevlerinin, kreşlerin, okulların çoğalması, çocuk düşürme uygulamasını hükümsüz ve saçma kıldı. Endüstrinin ilerleyişi, Sovyetler Birliği'nin kendi geleceği, halkın daha çabuk çoğalmasını gerektiriyordu. Stalin, "Sosyalizmin kurulması için başlıca

faktör insan değil midir? Bu tekrar oluşturulan insanların tekniğini ayrı tutamayız", diyordu ve "En kıymetli sermaye insandır" diye ekliyordu.

Ailenin gelişimi ve korunması, böylece, Sovyet hükümetinin en önde gelen tasalarından biri haline gelmektedir.

İnsanlara ihtiyacımız var. Hayatı yıkan çocuk düşürme ülkemizde kabul edilemez. Sovyet kadın erkek haklarına eşit haklara sahiptir, fakat bu, tabiat tarafından kendisine verilen şerefli ve büyük ödevinden özgür kılmaz: o annedir, o hayat verir. Ve bu muhakkak ki kişisel bir mesele değil, fakat çok önemli sosyal bir meseledir. 1936'da, sert cezalar, nafakaların ödenmesini müeyyideye bağlıyordu, gene aynı tarihte boşanma tanzim ediliyordu, çocuk düşürme yasaklanıyordu (27 Haziran 1936)

1936'da Stalin tarafından sunulan Anayasanın 122. maddesi; işte, ücrette, istirahatte, sosyal sigortalar ve eğitimde, kadının haklarının erkeğinkilere eşit olduğunu ve kadının çocuğuyla birlikte Devletin himayesine hakkı olduğunu hatırlatıyor.

Hitlerci işgale karşı savaş, ailenin sağlamlaştırılmasını sağlamaktan başka bir şey yapamazdı. 8 Temmuz 1944 kararname si "Sadece kanuni evlilik, kadın ve kocası için hak ve ödevleri gerektirir" diye bir maddeyi ihtiva ediyordu. Karı-koca hayatı yaşayan kişiler, bağlarını hukukileştirmek zorunda kalacaklardır. Boşanma ancak mühim hallerde ve mahkemenin kararı üzerine gerçekleşecektir.

Devlet aynı zamanda kadını ev işlerinden kurtarmak üzere kollektif hizmetleri yayarak kalabalık ailelere yardımı artırdı. Böylece, Marksizm-Leninizm fikirlerinin esinlenen sovyetik aile hukuku, otuz yıldan beri izlediği gelişim içinde, kadını koruma ve özgür kılma kaygısına uydu. Bu kaygı sovyet yaşantısını, serbest boşanmadan kanuna uygun boşanmaya, kanuni çocuk düşürmeden, çocuk düşürülmesinin yasaklanmasına götürdü. Bu kaygı, aileye yardım kurumlarını çoğalttı, anne ve çocuğu koruma, anneliği şerefli bir mevkiye yükseltti. Bunu, anneleri mükafatlandırarak, para yardımlarını ve ödenekleri artırarak yaptı. Sovyet devleti ailenin sağlamlığına ve dengeliliğine göz kulak oluyor. Zira, aile kişiye, eksiksiz bir hayat sunuyor; çocukları sosyalizm ruhuyla yetiştiren, ülkenin üretimini sağlayan ailedir.

Ekim devrimi ile sovyet kadınına verilen eşitlik olaylarda kendini nasıl gösteriyor?

1946 seçimlerinden sonra, 277 kadının S. S. C. B. nin en üst Sovyetinde, 1738 tane si sosyalist cumhuriyetlerin yüksek sovyetlerinde yer alıyordu. 480.000 den fazlası mahalli sovyetlere seçilmişlerdi.

1950'de kadınlar, endüstride çalışanların % 40'ını sihhi servislerde çalışanların % 63'ünü, pedagojik görevlerde çalışanların % 68'ini temsil ediyorlardı. Halbuki 1897 sayımına göre çarlık rejimi altında, çalışan kadınların % 55'i ev işi personelini meydana getiriyordu; artık, hizmetçiler, çalışan kadınların ancak % 2'sini oluşturuyorlar.

Onbinlerce kadın fabrikaları, laboratuvarları, kollektif çiftlikleri, iş kurumlarını idare ediyorlar. Savaş arifesinde, 141.000 kadın mühendis ve teknisyen vardı. Bilimde, teknikte ve sanatta kalifiye spesyalistlerin % 43'ü kadındır: araların dan ikiyüzden fazlası Stalin ödülünü kazandılar. Bu, devrimden önce okuma-yazma bilmeyenlerin büyük bir çoğunluğunu kadınların teşkil ettiği bir ülkede otuz yılda yapılmıştır.

Sovyet iktidarı, merkezi Asya'nın Sovyet Cumhuriyetleri'ndeki kadınları tamamen kölelikten kurtarmıştır. Müslüman aile kanunundan kurtulan milyonlarca Özbek, Tacir, Türkmen, Kırgız kadını: komünizmin en iyi işçileri olmuşlardır. Geçmişin töreleri onları cehalet ve pasiflik içinde tutuyor, dermansız bırakan bir çalışmaya mahkum ediyordu. Eski bir Kafkas atasözü: "Kadın, bir eşekten daha fazla çalışmalıdır, zira eşek saman yer kadın ise ekme" diyordu.

Gençliğinde bir yere kapatılmanın tadını tatmış ve şimdi Bakü petrol kuyularının en iyi mühendislerinden biri olan genç bir Azerbaycanlı kadın gayet haklı olarak: "Eskiden insanlar mucizelere inanırlardı, fakat gerçek mucizeleri yapan Sovyetlerin iktidarı oldu" diyor.

1933'ten itibaren, kadın işçiler, kadın jandarmalar ve kadın ekip şefleri, kol-

lektif çiftliklerin yıldırım işçileri kongresine delege olarak katıldılar..." (Lenin eserler, c. xxiv, s. 472)

devamı 11. sayfada

BACIM

Bacım şükretme boşuna. yarar faşizmin işine gitme köpeğin peşine onlar seni sömürsün.

Onlar sana hor bakanlar seni parayla satarlar bir mal gözüyle bakarlar onlar seni sömürenler

Deme neden kadını ben kadın olmak hata mıdır? gelecek onların sonu soracağız hesabını

Seni geri bırakanı yolundan uzak tutanı bizi dövizle satanı süreceğiz yurdumuzdan.

CANAN

VE KADINLARIMIZ..

... Gece aydınlık ve sıcak ve kağınlarda tahta yataklarında koyu mavi humbaralar çırılçıplaktı. Ve kadınlar birbirlerinden gizleyerek bakıyorlardı ayın altında geçmiş kafielerden kalan öküz ve tekerle ölümlerine. Ve kadınlar, bizim kadınlarımız: korkunç mübarek elleri, ince, küçük çeneleri, kocaman gözleriyle anamız, avradımız, yarımız

ve sanki hiç yaşamamış gibi ölen ve soframızdaki yeri öküzümüzden sonra gelen ve dağlara kaçırıp uğrunda hapis yattığımız

ve ekinde, tütünde, odunda ve pazardaki ve karasapana koşulan ve ağıllarda

ışıltaşında yere saplı bıçakların oynak, ağır kalçaları ve zilleriyle bizim olan kadınlar, bizim kadınlarımız

şimdi ayın altında kağınlarda ve hartuçların peşinde harman yerine kehribar başaklı sap çeker gibi

aynı yürek ferahlığı, aynı yorgun alışkanlık içindeydiler. Ve on beşlik şarapnelin çeliğinde ince boyunu çocuklar uyuyordu.

Ve ayın altında kağınlarda yürüyordu Akşehir üstünden Afyon'a doğru

... NAZIM HİKMET

BİRLİK. MÜCADELE. ZAFER

3. ATIF GENEL KURULU YAPILDI

Demokratik Halk Devrimi yolunda 3. ATIF Genel Kurul'u 18.19.20 Mayıs 1979'da Frankfurt'ta yapıldı.

2.Genel Kurul'unu 16 üye dernekle yapan ATIF 3.GK'na 26 üye dernekten 86 delege ve bir o kadar da sempatisan dernek temsilcileri katıldı.

ATIF YK'u salon ve fazla yatak temin edemediğinden; üye derneklerine fazla kişinin getirilmemesini bildirdiği halde, GK'a beklenin üzerinde kitle katıldı. Avusturya, Avusturalya, İngiltere, Belçika'dan 600 ün üzerinde kişi dışarıda yatmak ve her türlü zorluğu göğüsünde bulundurarak katıldı. Kongre büyük bir dikkatle izlendi. Tartışmalara, geçen kongreye göre daha fazla kişi katıldı. Kongreye katılan devrimciler, demokratlar ezenlere-sömürenlere karşı; "kahrolsun emperyalizm, sosyal emperyalizm ve her türlü gericiilik" şiarıyla, nefretini kınını haykırdı. ATIF'de örgütlenmek, örgütlü mücadelenin gerekliliğini "Birlik-Mücadele-Zafer" yaşıyan ATIF-ATÖF şiarıyla dile getirdiler.

ATIF 3.Genel Kurul'u, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı mücadelede şehit düşmüş devrimcilerin anısına saygı duruşuyla başladı.

Divan Heyeti seçiminden sonra, üye derneklerin, 2.GK ile 3.GK arasındaki 19 aylık faaliyetleri anlatılıp üzerinde tartışıldı. Daha sonra 4.gündem maddesine geçildi. ATIF Yönetim Kurulu, 19 aylık dönem içinde yapmış olduğu çalışmalarını yazılı olarak GK a sundu. Rapor tartışmaya geniş şekilde tartışıldı.

ATIF 3.Genel Kuruluna sunulan faaliyet Raporundan bir bölüm yayınlıyoruz:

Arkadaşlar!

Bugün II. Genel Kurulumuzu yaptığımız zamandan bu yana geçen dönemde yaptığımız çalışmalarımızı değerlendirdiğimizde, görürüz ki, başarılarımızın esas temeli, izlediğimiz doğru kitle derneği siyasetidir. ATIF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) I. Kongresi belgelerinde ortaya konan siyaset, esas olarak doğru ve hayata geçirilmesi halinde, bizi kitlelerle anti-emperyalist, anti-faşist bir temelde birleştiren bir siyasettir.

Yine II.GK'dan bu yana geçen çalışma dönemi bize, esas hatta ile doğru olan siyasetimizde, bazı eksiklikler olduğunu ve siyasetin kavranması ve uygulanmasında önemli eksikliklerimiz olduğunu gösterdi.

ATIF'in özellikle eylem birliği/ortak eylem konusundaki ve kendine ML diyen bir dizi yayın organı etrafında toplanan gruplara karşı siyasetinde ve bu siyasetlerin uygulanması konusunda değişik ATIF derneklerinde, değişik görüşler ortaya çıktı, değişik uygulamalar görüldü. Bu Genel Kurul öncesi, ATIF, YK yaptığı toplantılarda bu sorunları görüşerek, ATIF içinde bu konularda bir tartışma başlatmak, ve bu tartışmayı bu Genel Kurul'da sonuçlandırmak kararı aldı.

Şimdi yürüttüğümüz tartışmaların sonuçlarını kısaca toparlamak ve YK'muzun bu konudaki görüşlerini ortaya koymak istiyoruz.

ATIF DIŞINDA, KENDİNE ML DİYEN YAYIN ORGANLARI TEMELİNDE ÖRGÜTLENMEYE GİDEN KİTLE DERNEKLERİNİ 'FRAKSİYON DERNEKLERİ' OLARAK GÖREN YAYIN ORGANLARINA VE TARAF-TARLARINA KARŞI TAVRIMIZ:

Arkadaşlar!

ATIF siyasetine geçen dönem içinde en yoğun eleştiri, ATIF derneklerinde "kendine ML diyen bir takım legal yayın organlarının satılmasının yasaklanması" kararına karşı getirildi. Bu yayın organlarının taraftarları, bu karardan yola çıkarak "ATIF'in demokratik olmadığı" "Bir tekke olduğu" "ATIF'in devrimci kitleyi böldüğü" "Devrim propagandası yapılmasını yasakladığı" şeklinde eleştiriler getirdiler. Getirilen eleştirilerin tutarsızlığı

ortada idi. Önce, ATIF'in "demokratik olmadığını" kendini proleter devrimci diye adlandıran gazetelerin satılmaması gerekçesine dayandıranlar, demokrasi sorununu kendi gazetelerinin satılıp satılmaması sorununa indirgeyecek kadar basit bir mantıkla hareket ederek hatalı davranıyorlardı. ATIF'in "demokratik" olup olmasını salt şu veya bu yayın organının satılıp satılmamasına bağlamak, meselenin özünü bu eleştiriyi getirenlerin kavramadığını gösteriyordu...

...ATIF'in bir tekke olduğu iddiasına gelince, bu iddiayı ileri sürenlerin arada bir aynaya bakmalarını tavsiye etmekten başka söylecek sözümüz yoktur.

İkinci Genel Kurulunu 16 dernekle yapan ATIF 3. Genel Kurulunu 26 dernekle yapıyor. Üye sayısı iki Genel Kurulu arasında hemen hemen yarı yarıya artıyor. Ve kendilerine Proleter Devrimci adını takan bazılarını ATIF'in tekke olduğunu iddia ediyorlar. Haddimiz olmayarak, böyle iddiaları ileri sürenlerin proleter devrimci sıfatını da kirliliklerini belirtelim.

"ATIF'in bölücülük yaptığı" "Devrimci kitleyi böldüğü" iddiasına gelince.

ATIF, bu iddianın da iddia sahiplerine ait olduğu inancındadır. Bu iddianın sahipleri, kitle derneklerini şu veya bu devrimci fraksiyonun dernekleri haline getirmek isteyerek ve bunu pratiklerinde uygulayarak gerçek bölücüler olduklarını göstermişlerdir. Bunlar ATIF gibi bir kitle örgütü varken, kitle örgütü adı altında 10'ar 15'er kişilik tekkeler kurarak, bölücülüğün daniskasını yapmaktadırlar. ATIF içinde tüm anti-emperyalistlere, tüm anti-faşistlere yer vardır. ATIF içinde ATIF'in izlediği siyaseti doğru bulmayanlara demokratik yollarla bu siyaseti değiştirmenin de yolları açıktır. Hal böyleyken ATIF'in bölücülük tekkecilik vs. ile suçlamak, gerçeklere gözünü kapamaktır. "Gazetelerinin satılmamasını" ATIF dernekleri içinde çalışmamaya sebep olarak göstermek, sahtekarlıktır, bahanedir. Bunun böyle olduğu, suçlamayı getirenlerin, gazetelerinin satılması olancağı olan derneklerde de, bu derneklerde yönetimi ele geçirememeleri halinde çalışmalarından görülmektedir. Bunun en açık örneği B.Berlin'deki TÖB'dür. Bu dernek HK (Halkın Kurtuluşu), HY (Halkın Yolu) tarafından kurulmuş, daha sonra ATÖF sempatisanları dernekte yönetime gelmişlerdir. Aynı derneğin I.Genel Kurulunda her türlü devrimci yayın organının dernekte satılma kararı alınmış olmasına rağmen HK ve HY taraftarları dernek çalışmalarına katılmamışlardır. Son Genel Kurulda da HY taraftarları hiç ortalıkta görülmemiş, HK taraftarları ise, GK'a kısa süre katıldıktan sonra gitmişlerdir.

"Devrim propagandası yasaklanıyor" suçlamasına gelince: Bu suçlamayı getiren arkadaşlara, ATIF'in geçen çalışma dönemi içinde çıkardığı 100 binlerce bildiriye ATIF'in yayın organını okumalarını, ATIF'in seminerlerine katılmalarını salık verilir. ATIF içinde çalışan herkes, duyu organları normal çalışan her kişi, eğer gözü ATIF düşmanlığı ile kararmamışsa, ATIF'in devrim propagandasını yasaklamadığını, tam tersine kendisinin kitle derneği çerçevesinde

yoğun bir devrim propagandası yaptığını görür.

ATIF'e kendine proleter devrimci diyen çeşitli fraksiyon yayın organlarının derneklerinde satılmasını yasaklaması üzerine getirilen bu tip eleştirilerin yanlışlığı ortadadır. Buna rağmen bu eleştiriler bir çok arkadaşların kafasını bulandırmış, bir çok dernekte de, alınan yasaklama kararı yanlış anlaşılmalı, "ilke" olarak kavranmış ve savunulmuş, sağ görüşlerin yeşermesine sebep olmuştur. Şimdi bu yüzden, bu kararın hangi gerekçelerle alındığına ve bu gerekçelerin bugün de geçerli olup olmadığına bakalım.

Bizim kendine PD diyen (proleter devrimci), yayın organlarının derneklerde satılmasını engelleme yolunda aldığımız karar, bir ilke kararı değil, bir idari tedbir kararı idi. Amacımız, bu kararla dernekle-

rin, çeşitli fraksiyonların tartışma alanına dönüşmesini engellemektir. Bu kararı alırken, gerek kendi geçmişimizdeki tecrübelerden, gerekse Türkiye'deki pek çok derneğin tecrübesinden yola çıkıyorduk. Geçmişte ve şimdi de Türkiye'de ve B.Almanya'da bir çok dernek, bir kitle derneğinden çok şu veya bu parti veya örgütün bir bürosu olarak çalışmakta idi. Böyle "kitle" derneklerinde yapılan iş esas olarak, o kitle derneğine hangi "fraksiyon" hakimse, o fraksiyonun yayın organlarını incelemek ve o fraksiyonun görüşlerinin eğitimini yapmaktır. Bu tip dernekler içinde birleşenler, bir fraksiyonun görüşlerini doğru olarak kabul etmek durumundadırlar. Biz içinde bulunduğumuz durumda, kendine PD diyen onlarca fraksiyonun bulunduğu bir ortamda, bu şekilde bir kitle derneği anlayışının, kitleyi bölmekten başka bir işe yaramadığı görüşündeyiz. Bu yüzden kitle derneklerinin "fraksiyon" dernekleri olarak kavranmasına ve kullanılmasına karşı çıkıyoruz. Kitle dernekleri içinde mesleki temelde, mümkün olan en geniş kitlelerin, hangi devrimci fraksiyonun görüşlerini savunursa savunsun, anti-emperyalist, anti-faşist bir platform temelinde birleşmesini istiyoruz. Bu yüzden de, kitle derneklerinin fraksiyon derneklerine dönüşmesini istemiyoruz. Böyle bir gidişe engel olmak için gerekirse idari tedbirler almayı da doğru buluyoruz. Bizim geçmişteki tecrübemizde gördüğümüz, yaşadığımız bir olay var. O da şudur: Çeşitli devrimci fraksiyonların görüşlerini savunan arkadaşlar herhangi bir kitle derneği içinde yan yana geldiklerinde, tabii ki kendi doğru bildikleri görüşleri savunuyorlar, ve bu normaldir. Ancak siyasi seviye genel olarak geri olduğundan, tartışmalar çok kısa zamanda sığışmaya ve rekabetçi bir havaya bürünüyor. Özellikle de çeşitli yayın organlarının kitle derneklerinde satılması halinde, kitle derneğinin kendi programı bir kenara atılıyor, ve tartışma, kitle derneğinin tüm çalışması şu veya bu derginin yaptığı yanlışlar ya da doğrular üzerine tartışmaya, Marksizm-Leninizmin en iyi hangi dergi tarafından yorumlandığını tartışmasına dönüşüyor. Bu tartışmalar içinde, önce geri bilinçli olanlar tartışma dışına itiliyor, dernekler yalnızca kendine PD diyenlerin gidip geldiği yerler haline dönüşüyor. Dernek çalışması ise, çeşitli fraksiyonların hangi konuda ne dediklerinin tartışılmasına dönüşüyor. Giderek derneğe hakim olan fraksiyon dışındakiler de, erime korkusu ile derneğe gidip gelmekten vaz geçiyorlar. Böylece dernekler gerçekten tekkeler haline dönüşüyorlar.

Biz içinde bulunduğumuz dönemde kendine PD adını takan bir dizi yayın organlarının ATIF derneklerinde satılmasının kaçınılmaz olarak devrimin "Bir dizi stratejik ve taktik" meselesinin derneklerde tartışılmasını gündeme getireceğini, bunun ise yanlış olacağını söyledik. Ve bu görüşümüzü şöylece gerekçelendirdik.

"Böyle bir tartışmanın derneklerde yürütülmesi bir çok sakıncayı beraberinde getirmektedir. Önce devrimin bir dizi stratejik ve taktik meselesinin derneklerde tartışılması dernek kitlesi içinde, derneklerin devrime doğrudan hizmet edecek araçlar olduğu, dernekler üzerinden doğrudan iktidar mücadelesi verilebileceği gibi yanlış görüşler yayar.

Bu görüşler, bir proletarya partisi ile, bir kitle derneğinin aynı olduğu görüşlerini beraberinde getirir. Nitelik olarak ayrı olan iki ayrı örgütlenme, aynı imiş gibi görülür. Bu görüşler devrime değil, karşı-devrime hizmet eden görüşlerdir.

-İkincisi: Devrimin bir dizi stratejik ve taktik meselesinin derneklerde tartışılması, kaçınılmaz olarak dernekleri çeşitli fraksiyonlar arasında bir tartışma forumuna dönüştürür. Böyle bir durum derneğe gelen şu veya bu devrimci teşkilatla teşkilatlanmamış pek çok ilerici işçiyi tartışmanın dışında bırakarak, onları dernekten uzaklaştırır. Dernek önce, çeşitli siyasi fraksiyonların bir üst örgütü, yalnızca çeşitli devrimci fraksiyonlara mensup, teşkilatlı kişilerin gelip gittiği bir yer, sonra da giderek, dernek yöneti-

mini ele geçiren bir fraksiyonun tekkesi haline dönüşür. Dernek kitle teşkilatı olmaktan çıkar. Önce bir kaç, ardından da bir tek siyasi teşkilatın legal görüntüsü haline gelir.

-Böyle bir durumda da, çeşitli devrimci teşkilatların kadro ve en yakın sempatizanları, bu legal derneklerde hakim sınıflara, tabakta meyva sunar gibi sunulur. Kadro ve sempatizanların, genel olarak devrimci değil, özel olarak şu veya bu devrimci teşkilatın üyesi, sempatizanı şeklinde tespitini kolaylaştırır.

Bütün bu sebeplerden, dernekler titizlikle genel bir anti-faşist, anti-emperyalist platformda tutulmalı, derneklerde devrimci bir dizi stratejik ve taktik sorununu tartışılmasına girilmemelidir. Genel devrimci bir siyaset izlenmelidir. (Mucadele s.13)

Burada söylediklerimiz şeyler öz itibarı ile doğru idi. Ancak yanlış anlaşılmalara ve yorumlanmalara açık formülasyonlar vardı. Önce, "Devrimin bir dizi stratejik ve taktik meselesinin tartışılmasından" ne anlaşılacağı açık bir biçimde ifade edilmemişti. Bunun açık bir biçimde ifade edilmemesi ATIF dernekleri içinde yorum farklılıklarına yol açtı. Bazı arkadaşlarımız bunu ATIF derneklerinde devrimin hiç bir stratejik ve taktik sorunu tartışılmaz şeklinde yorumladılar. Kendine PD diyen, ATIF'e düşman pek çok kişi de, bunu "Devrimci propagandanın yasaklanması" olarak yorumladı.

ATIF dernekleri içinde bazı arkadaşlarda da, gerçekten devrim sorunlarının tartışılmasını istemeyen eğilimler doğdu. Böylece bazı da kötü idi. Bizim "devrimin bir dizi stratejik ve taktik meselesinin tartışılmasından" anlamadığımız esasa olarak "Türkiye devrimin nasıl olacağı sorunun tartışılması, devrimin silahlarının nasıl inşa edileceğinin tartışılması gibi sorunlardı.

Yoksa engellemek istediğimiz kesinlikle devrimin gerekliliğinin propagandasının yapılması, devrim aşamasının Demokratik Halk Devrimi olduğunun propagandasının yapılması gibi şeyler değildi. Nitekim biz bu doğrultuda propaganda yaptık. Ancak bunun bu şekilde açıkça ifade edilmemiş olması hata idi. Ve yanlış görüşlerin yerleşip gelişmesine yol açtı.

Diğer yandan "yayın organlarının satılmasının yasaklanması" kararının bir "ilke" olmadığı, bunun içinde bulunduğumuz durumun zorladığı idari bir tedbir kararı olduğu yazıda ortaya konuyordu. Aslında sorun, siyasi gerilikten kaynaklanan bir sorundu. Derneklerde çalışan kitlenin genel durumunu belirleyen siyasi gerilik, derneklerde, gazetelerin satılması halinde, yukarıdaki gerekçelerde ortaya konan durumun ortaya çıkmasına yol açıyordu. Bu, içinde bulunduğumuz somut duruma ait olgu idi. Kitle derneği siyasetini uygulamakta ustalaşmış yeterince kadronun olması halinde, kitle derneklerinde kendine PD sıfatı takan çeşitli yayın organlarının, kitle derneklerinin çalışmasını engellemeyecek bir ortamın yaratılması halinde, böyle bir karar kılınabilir. Bu yayın organlarının derneklerde satılmasını yasaklama gerekçelerini açıkladığımız yazılarda bu

şeyi kaçırmaktadır. Biz bu konudaki eksikliğimizi görmeli, bu eksikliğimizi aşmak için çaba sarfetmeli, kolaycı yolu terketmeliyiz. Aslında kitle derneklerinde çalışmada bir tek temel ilke vardır. O da kitle derneklerini devrimle vardır. Araçları haline getirmek, kitle dernekleri içindeki kitleyi, devrim mümkün olduğunca yakınlaştırmaktır. Bunun şekli içinde çalışılan kitle derneğinin yapısına, içinde bulunulan devrim aşamasına, içinde bulunulan somut duruma, yer ve zamana, dernekteki kitlenin subjektif durumuna ve daha bir dizi faktöre bağlı olarak değişiklikler gösterir. Sorun son tahlilde, somut durumu doğru bir şekilde tahlil ederek, doğru bir siyaset ortaya koymaktır. Ortaya konan siyasetin de, içinde bulunulan somut durum değiştiğinde, değişebileceği, alınan bir takım kararların somut durumdaki değişikliğe paralel olarak değişebileceği kavranmalıdır. Bunun kavranmaması halinde, alınan her kararın "ilke" olarak adlandırılması halinde, somut durumun değişmesi siyaseti değiştirilmemesi halinde, gelişmek imkansızdır.

Biz ATIF YK genişletilmiş toplantısında alınan "ATIF derneklerinin satılmaması" kararının, alındığı dönemde doğru olduğu görüşündeyiz. İçinde bulunduğumuz dönemde de, durumun değişmediği görüşündeyiz. Bugün de hala, bu yayın organlarının derneklerimizde satılması, derneklerimizdeki çalışmaya engelleyebilir. Ve çalışmaya esas olarak bu yayın organlarının tartışılmasına dönüştürebilir. Biz bu yüzden ve yukarıdaki alıntıda gerekçelerden ötürü, bugün de bu idari tedbir kararının geçerli olması gerektiği görüşündeyiz.

Bizim geçen dönemki çalışmalarımızda pratikte yanlış anlamalara ve uygulamalara yol açan bir başka siyasetimiz, **Eylem Birliği Siyasetimiz idi.**

Bu siyasetimiz ATIF II Genel Kurul belgelerinde şöyle belirleniyordu:

"Bu mücadelemin başarıya ulaşması için yerli ve yabancı teşkilat ve kişilerle eylem birlikleri ve ortak eylemler yaparız. Eylem birliklerini eyleme birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesi temelinde yaparız. ATIF'in yaptığı herhangi bir eylemin hedefini veya yönelimini diğer bütün her türlü teşkilat ve ATIF'in düzenlediği eyleme katılıp, kendi ajitasyon ve propagandasını yapabilir. Yine biz herhangi bir teşkilatın yaptığı hedefi doğru olan eyleme katılır, kendi propaganda ve ajitasyonumuzu yaparız. Eylem birliklerinde biz kendi bloğumuzu eyleme katılan diğer örgütlerden ayırır öyle propaganda ve ajitasyon yaparız.

Ortak eylem anlayışımız ayrıdır. Ortak eylemleri programımızla ve görüşlerimizle çalışmayan, aynı nitelikte olduğumuz örgütlerle yaparız. Ortak eylemde ayrı ayrı propaganda ve ajitasyon yapılamaz. Ortak eylemde eyleme katılan bütün teşkilatlar bir platform temelinde birleşirler. Ajitasyon ve propagandayı birlikte ve ortaklaşa yürütürler." (ATIF 2.GK Belgeleri s.37-38)

Burada ortaya konan eylem birliği ve ortak eylem anlayışı esas itibarı ile doğru idi. Özellikle eylem birliği ile ortak eylem arasındaki farkı ortaya koymak, o günkü dönemdeki tartışmada esas sorun idi. ATIF dışındaki devrimci gruplar, ortak eylem ve eylem birliği konusunda tutarsız çelişkili görüşler savunuyorlar, eylem birlikleri ile ortak eylemleri bir ve aynı şeyler olarak görüyorlardı. Böyle bir durumda ortak eylem ile eylem birliğinin bir ve aynı şey olmadığı ortaya konması doğru idi. Ancak bu doğru görüşler, içinde yanlışları da barındırıyordu. Bunun böyle olduğu uygulama içinde yol açtığı sonuçlarda görüldü.

Özellikle ortak eylem konusunda getirilen "Ortak eylemleri programımızla ve görüşlerimizle çalışmayan, aynı nitelikte olduğumuz örgütlerle yaparız. Meselenin bu biçimde konması "Yalnız aynı nitelikte" olduğumuz teşkilatlarla ortak eylem yaparız şeklinde bir anlayış, bizi aşırı derecede sınırlıyor, yalnızca kendi kendimizle "ortak eylem" yapar duruma düşürüyordu. Bizle ortak eylem yapmaya nazır olan bir teşkilat olsa bile, biz ona "sen bizimle aynı nitelikte" değilsin diyerek, ortak eylem yapmayı red ediyorduk.

Esas olarak, yapılacak eylemin özü ve şekli üzerine konuşmak yerine, bizle ortak eyleme girme isteğinde olan teşkilatın "niteliği" üzerinde tartışılıyordu. Bu yanlıştı. Biz, halk saflarında oldukça, niteliği ne olursa olsun, bütün teşkilatlarla eğer ortak bir platform temelinde birleşmemiz mümkünse birleşmeli ve ortak eylem yapabilmeliyiz. Ortak eylem sorununa da aynı eylem birliği sorununa olduğu gibi somut yaklaşmalı, en başından, biz şu teşkilatlarla ortak eylem yapmayız şeklinde bir kural getirmemeliyiz.

Esasında "niteliğimize uygun olmayan" teşkilatlarla ortak eylem yapmayız şeklinde bir anlayış iki yönden yanlıştır.

Birincisi: ATIF gibi demokratik bir

kitle teşkilatı ile kendine PD diyen, ML diyen teşkilatların hiç bir zaman ortak bir platformda birleşemeyeceği gibi bir anlayışı yayar. Bu yanlıştır. Çünkü, belli şartlarda, demokratik nitelikte bir kitle teşkilatı ile, kendine komünist diyen, veya gerçekten komünist bir teşkilatla bir konuda ortak bir platform temelinde birleşebilir. Çünkü doğru bir siyaset izleyen bir kitle teşkilatının somut konulardaki siyaseti ile, komünistlerin aynı konudaki siyaseti arasında herhaği bir çelişme yoktur.

İkincisi: Böyle bir anlayış sonucu, dışımızdaki teşkilatlarla yaklaşımlarımızda şekil sorunu ön plana çıkmakta, ATIF niteliğine uygun olmayan tüm teşkilatlar aynı muameleyle tabii tutulmaktadır. Halbuki ATIF'in niteliğinde olmayan, yani demokratik kitle teşkilatı niteliğinde olmayan teşkilatlar içinde bir bölümü, ATIF'i destekleyen, onun çalışmasını ilerleten bir siyaset izleyen, bir bölümü ATIF'i yıkmaya, onu zayıflatıp çökertmeye çabalayan bir siyaset izlemektedir. Bu iki tip teşkilat aynı şekilde davranmak, birinciler, yani ATIF'i geliştirmek isteyenler aleyhine haksızlıktır. Ve ATIF'i güçlendirmeye tam tersine zayıflatır.

Bu sebeplerden, bizim "ortak eylem ancak aynı nitelikte olduğumuz teşkilatlarla" yaparız şeklinde bir kural getirmemiz yanlıştı. Biz geçen dönemdeki pratiğimiz içinde, böyle bir kuralın yanlışlığını ve bu hatayı pratik içinde düzeltme yönünde adımlar attık.

Eylem birliği/Ortak eylem anlayışımızdaki bir başka hata da, herhangi bir eylemde, halk saflarındaki güçleri birleştirmenin iki yolu olarak eylem birliği/ortak eylem koymamız, bunun dışındaki her eylem ihtimalini reddetmemiz idi. Pratikte ortak eylem ile, eylem birliğinin aynı eylem içinde yürütülebileceği! ortak eylem ile eylem birliği arasında ara şekiller de olabileceğini reddediyorduk. Bunun yanlışlığını pratik içinde göerek kavradık. Aslında, anti-faşist, anti-emperyalist nitelikteki eylemlerde, amaçımız, halk saflarında gördüğümüz bütün akımları bu eylemlere katmak olmalıdır. Bu hem eylemin güçlüğünü açısından hem de eylem içinde ATIF'in güçlenmesi açısından önemlidir. Bunun ötesinde, her eylemde mümkün olan en geniş ittifakı doğru bir platform temelinde sağlamak, birleşilebilen tüm noktalarda, ortak bir platformda mümkün olan en geniş ittifakı sağlamak, birleşilebilen tüm noktalarda eyleme katılan tüm grupların ortak tavır takınmasını sağlamaya çalışmak da doğrudur. Biz geçmişte bu konuda yeterince girişimde bulunmadık. "Niteliğimize uygun" olmadıkları gerekçesi ile, ortak platformda birleşme girişiminde bulunmadık. Ayrıca eylem birliği ile ortak eylem arasında eylem birliğini reddettik. Şimdi görüyoruz ki, birden fazla teşkilat, niteliği ayrı da olsa, herhangi bir konuda birleşebileceği tüm noktalarda, ortak bir platform temelinde birleşebilir. Ve eylem içinde her grup, bir yandan birleşen ortak noktaların propagandasını ortak yaparken bir yandan da, her grup ayrı düşündüğü noktaların da propagandasını kendi adına ayrı ayrı yapabilir. Eylem birliği ile ortak eylem arasında bir eylem biçimi olan bu gibi eylemler de mümkündür. Ve yararlı olmaktadır. Bunun en açık örneği GDS (Akıma karşı), WBK (West Berliner Komünist), Partizan gibi gruplarla yaptığımız Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti ile dayanışma eylemleridir. Biz bu eylemlerin yararlı olduğu görüşündeyiz. İleride de bu gibi eylemlerin yapılmasından yanayız.

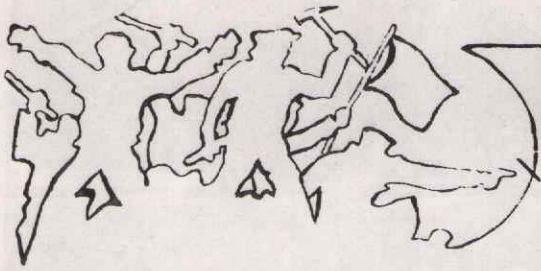
ATIF siyaseti konusunda esas eksikliğimiz, bu siyaseti kavrayıp uygulamadaki öğrenimimizdir. Yaptığımız hataların çok önemli bir bölümü, siyasetimizi pratiğe uygulayan arkadaşlarımızın, siyasetimizi tam olarak kavramaması ve yanlış uygulamaları sonucu ortaya çıkan hatalardır. Bu hatanın da kaynağı, yukarıda da üzerinde durduğumuz, siyasi geriliktir. Bu siyasi gerilik kendini özden çok şekil üzerinde durarak, somut duruma uygun olarak alından kararla-

devamı 10. sayfa

şekilde ortaya konmadı. Böylece, "kitle derneklerinde kendine PD diyen çeşitli yayın organlarının satılması ilke olarak yanlıştır, şeklinde bir anlayış doğdu ve gelişti. Bir çok ATIF üyesi arkadaşlarımız ATIF düşmanları ile tartışmada, kitle derneklerinde kendine ML/PD diyen yayın organlarının satılmasını ilke olarak yanlış olduğunu görüşünü savundular. Tartışmalar, böylece yanlış bir plana, ilke mi? değil mi? planında bir tartışmaya dönüştü.

Esas olarak tartışmanın bu şekle dönüşmesinde siyasi geriliğimiz tayin edici bir rol oynadı. Bugün hala bir çok arkadaşımız, siyasi gerilik sonucu bir somut durum somut tahlil sonucu bir siyaset ortaya çıkarma ve uygulama konusunda zorluk çekmekte, somut durum zorlaması sonucu ortak, çıkan bazı siyasetleri genelleştirip, "Bu ilkedir" diyerek işin kola-

DEVİRİMCİ SANAT SAYFASI

SEN, BEN, O YOK
BİZ VARIZ!

DİMİTER DİMOV

Bulgaristan'ın devrimci yazarlarından biri olan Dimitar Dimov 25.6.1909'da Bulgaristan'ın Loveç şehrinde doğdu. Sofya Üniversitesinde Veteriner olarak öğrenimini tamamladıktan sonra, uzun bir müddet doktorasını yapmak üzere İspanya'da bulundu. İkinci emperyalist paylaşım savaşından hemen sonra D.Dimov Sofya'daki "Georgi Dimitroff" ziraat yüksek okulu Veteriner Fakültesi Anatomi bölümünde profesör olarak görev yaparken, bir yandan da Bulgaristan Bilim Akademisi Felsefe Enstitüsünde bilimsel araştırmalar yaptı. 1964 yılından öldüğü tarih olan 1.4.1966'ya kadar Bulgaristan Yazarlar Cemiyeti Başkanlığında bulundu.

Genellikle çalışan insanların emeklerini sömürerek zengin olan, böylece muhteşem hayat süren kişilerle, ezilen baskı ve sömürüye maruz kalan emekçi yığınların yaşamlarını, kavga ve mücadelelerini konu alan romanlarıyla tanınan D.Dimov'un en meşhur romanının adı TÛTÛN'dür. D.Dimov 1952 yılında yazdığı bu romanı ile "Dimitroff Ödülü"nü kazanmıştır.

TÛTÛN'de işlenen konu, ikinci emperyalist paylaşım savaşı öncesi Bulgaristan'da bütün işçilerinin önceleri fabrikalarda ekonomik taleplerle başlayan, sonraları siyasi niteliğe bürünen örgütlü mücadeleleridir. Komünistlerin önderliğinde gelişen bu mücadeleler ülke Hitler faşizminin orduları tarafından işgal edilince devrimci savaşa dönüşür. Yer yer verilen Partizan savaşlarıyla ülke işgalci faşist kuvvetlerden kurtarılır, ve işçilerin-köylülerin oluşturduğu bir "devrim hükümeti" kurulur. Bu arada ülke içindeki tüm kapita listlerin mal ve mülklerine el konur.

Dimitar Dimov'un diğer romanları "Üsteg-men Benz" (1938) ve "Belalı Ruhlar" (1945) dir.

«DEMİRİ DE KÖMÜRÜ DE SÖKERİZ AMMAN
BUĞDAYI DA, PİRİNCİ DE EKERİZ AMMAN
FAŞİZME İÇİMİZDEN KAN DAMLAYAN KILICIZ
BİR GÜN GELİR KİNİMİZİ DÖKERİZ AMMAN.»

İBRAHİM KAYPAK KAYA

MARŞA XORTËN

Cigerxwin

Em ciwanên welatın, haşitî tim divê bo cihan
Tev pilingê xebatın, kirne yek zor û zilmên
giran

Teyde xortê ciwanın
Ser bilindê cihanın
Rabin bi bîn
Deng û qirên
awazê xweş
Rabin.

Lî her derî xoşxwan di bêjin ciwan
Her xebat, her weha...

Da cihan tev zanibin em ejdeha
Ejdeha...

Em ciwanên ev cihan tev de qada me ye
Lî her derê xoşxwan dibêjin ciwan

Her weha...
Da cihan tev zanibin em ejdeha
Ejdeha...

Em ji bir nakin tu carî, xwina gernasê xwey
ser bilind

Em gihan hevdi necarî, tev bira ne xort û rind
Bo bilindî herne pêş
Xurt û rindî herne pêş

Şêrên welat

Rabin xebat

Tev ser bilind

Rabin.

Pêşve naçin tu caran pêşveçûn her divê bo
xebat

Naşikênin tu sozan distirênin ji bona welat

Bixne bin pê zorkeran

Bidne ber pê şerkeran

xortên ciwan

Bigrin cihan

Saxbin bira

Sax bin.

Lî her cihî xoşxwan bibêjin ciwan

Her xebat her weha...

Da cihan tev zanibin em ejdeha

Ejdeha...

Em ciwanên ev cihan tevde qada me ye

Lî her cihî xoşxwan bibêjin ciwan

Da cihan tev zanibin em ejdeha

Ejdeha, Ejdeha...

ÇOCUKLAR

Çobanlık teri tozlu yanaklarınızda
hep güneş yanığı alınlarınız
yedikçe cılız kaldınız
sıkalaştınız
süztozu doldu karınlarınız

büyüyorsunuz oyunlarınızda
elele kardeş kardeş
küçülerek ölerək
yinede kaybolmuyor umutlarınız

büyüyün
çoğalın çocuklar
yarın sizinde başlar kavgalarınız

Can YOKSUL

HALKIN EKMEĞİ

Bilin: Halkın ekmeğidir adalet.
Bakarsınız bol olur bu ekmek,
bakarsınız kıt,
bakarsınız doyum olmaz tadına,
bakarsınız berbat
Azaldı mı ekmek, başlar açlık
bozuldu mu tadı, başlar
hoşnutsuzluk boy atmaya.

Bozuka adalet yeter artık!
Acemi ellerde yuğurulan,
iyi pişirilmemiş adalet yeter!
Yeter katıksız, kara kabuklu adalet!
Dura dura bayatlayan adalet yeter!

Bolsa insanın önünde ekmek,
lezzetliyse,
gözler öbür yiyeceklerle yumulsa
da olur.

Amaher şey bollaşmaz ki
birdenbire

Bilirsiniz, nasıl bolluk doğurur
emek:

Adaletin ekmeğiyle beslene beslene

Ekmek her gün gerekiyse nasıl,
adalet gerekli her gün,
hemo, günde birçok kez gerekli.

Sabahtan akşama dek, iş yerinde,
eğlencede,
hele çalışırken canla başla,
kederliyken, sevinçliyken,
halkın ihtiyacı var pişkin, bol
ekmeğe
günlük, hasekmeğine adaletin.

Madem adaletin ekmeği bu kadar
önemli,
onu kim pişirmeli, dostlar söyleyin?

Öteki ekmeği kim pişiren?

Adaletin ekmeğini de
kendisi pişirmeli halkın,
gündelik ekmek gibi.
Bol pişkin, verimli..

Bertolt Brecht

GENÇLİĞİN MARŞI

Cigerhun

Yurdun gençleriyiz biz; dünya için hep esenlik
olmalı

Kavganın kaplanlarıyız hepimiz; yerle bir
etmeli zorbalık ve zulmu

Tümümüz ciwan gençleriz

Cihanın alnı açıkları

Kalkın söyleyin

Bağırın, haykırın

Güzel sesinizle

Kalkın!

Her yerde marşlar söylüyor gençler

Hep kavga, hep böyle...

Ki cihan bilsin ejderhayız biz

Ejderha...

Gençiz biz, tüm cihan bizim yerimiz

Her yerde marşlar söylüyor gençlik

Hep böyle...

Ki cihan bilsin ejderhayız biz

Ejderha...

Biz unutmayız kanlarımızı alnaçık yiğitlerimizin
Birlik olduk hepimiz; son çare bu, kardeş oldu
gençler, ne güzel

Yücelmek için atılın öne

Güçlü olarak, daha iyi

Yurdun aslanları

Kalkın kavgaya

Tüm açık alınlar,

Kalkın!

Çabaları kavga için olmazsa ilerlemeyiz hiç
Sözlerinden de dönmezler, vatan için söylerler
türkülerini

Alın ayağınızın altına zorbaları

Tekmeleyin dünya savaş kıskırtıcılarını

Ciwan gençlik

Elinize alın dünyayı.

Sağ olun kardeşler

Sağ olun!

Her yerde marşlar söylüyor gençler

Hep kavga, hep böyle...

Ki cihan bilsin ejderhayız biz

Ejderha...

Gençiz biz, tüm cihan bizim yerimiz

Her yerde marşlar söylüyor gençlik

Ki cihan bilsin ejderhayız biz

Ejderha, ejderha...

BİRLİĞİMİZ GÜCÜMÜZDÜR!..

15- 16
HAZİRAN

İstanbulda meydanları doldurduk
Onbeş-Onaltı Haziran gününde
On binlerle kenetlenip yürüdük
Onbeş-Onaltı Haziran gününde

Barikat kurdular geçtik yıkarak
Halk düşmanlarına kinle bakarak
Üç işçi kardeşi şehit vererek
Onbeş-Onaltı Haziran gününde.

El ele verince işçi-öğrenci
Bunu gören bütün beyler titredi
Korkusundan alkış vurdu elleri
Onbeş-Onaltı Haziran gününde

Sert adımlar attık ileri doğru
Saldırdı bizlere polis ve ordu
Anlaşıldı kanlıdır devrim yolu
Onbeş-Onaltı Haziran gününde

Tanıdık, bize dostu düşmanı
Acımasızca bizleri vurana
Devrimciler çektik kızıl bayrağı
Onbeş-Onaltı Haziran gününde

Bir okuldu bize bu şanlı eylem
Tanıdı orduyu devrimci bilen
Çelikleşip pişti eylemden yanan
Onbeş-Onaltı Haziran gününde

Bu eylemden gördük halkın gücünü
Sendikanın o gerici özünü
İktidarlar namludadır. Sözünü
Öğrendik bu şanlı eylem gününde.

A.CANOĞLU

1 MAYIS BAŞ TARAFI 1.SAYFADA

liler geliyordu. Bunların taşıması çıkması pasif bir direniş anlamına taşıyordu. Bunlar halk içinde yaydıkları "Demokratik sıkıyönetim" görüşlerinin kofluğunu, 1 Mayıs'ta sokağa çıkarak gördüler. CHP hakkındaki görüşlerinin yanlışlığını 1 Mayıs öncesi ve sonrası gelişmeler açıkça ortaya koydu.

1 Mayıs öncesi ve sonrasında, DİSK'in de çok sayıda yöneticisi göz altına alındı ve tutuklandı. Sıkıyönetim DİSK yöneticilerine de azgıncı saldırdı. DİSK yöneticilerinin 1 Mayıs öncesinde verdiği demeçlerle, 1 Mayıs'ı mutlaka İstanbul'da kutlayacaklarını açıklamaları idi. Sıkıyönetim yasaklamasına rağmen, kendilerinin 1 Mayıs'ı İstanbul'da kutlayacaklarını, Taksim'de olacaklarını söyleyen DİSK yöneticileri, faşist sıkıyönetim tarafından "sıkıyönetim kararlarına muhalefet" "halkı kışkırtma" gerekçeleri ile göz altına alındı ve tutuklandılar.

Olayların gelişmesi şöyle oldu: Mart ayının ikinci yarısında, DİSK içinde, CHP'li sendika ağaları ile, T.K.P'li sendika ağaları arasındaki iktidar dalaşması iyice sertleşti. CHP'li sendika ağaları TIP'li sendika ağaları ile de birleşerek T.K.P'yi DİSK içinde tasfiye için önemli bir saldırı başlattılar. DİSK içindeki 4 T.K.P'yanlısı sendika, 1 yıl süre ile DİSK'ten ihraç edildi. Bunun üzerine T.K.P' DİSK'te CHP'li yöneticileri tabandan tecrit için yoğun bir kampanya başlattı. Bu kampanya içinde 1 Mayıs hazırlıkları başlandı. T.K.P'li sendika ağaları, CHP'li sendika ağalarını DİSK'in Taksim'de miting yapması için sikiştirdiler. Alınan bu hakkın verilmesi için propandalarını yapmaya başlattılar. CHP'li sendika ağaları, T.K.P'li sendika ağalarının bu propandasını karşısında ne olursa tecrit olmaksızın, DİSK'in de klusesa olsun, 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlayacağı şeklinde tavrı takindılar.

CHP'li ve T.K.P'li sendika ağaları, en solcu olma konusunda açık arttırmaya çıktığı bir sırada, Ecevit devreye girdi. Ecevit Nisan ayı ortasında yaptığı bir açıklamaya ile, DİSK'in 1 Mayıs gösterilerini, yasalara saygılı olarak, sıkıyönetim bölgesi dışında bir yerde yapacağını umduğunu belirtti. Sıkıyönetim henüz uzatılıp-uzatılmayacağı kesinleşmemişken, sıkıyönetimin uzatılması halinde, sıkıyönetim bölgelerinde, 1 Mayıs gösterilerinin sıkıyönetim iznine bağlı olarak belirlenerek kendisini 1 Mayıs gösterilerinin yasaklanmasından sorumsuz kılma tavrına girdi.

T.K.P'li ve CHP'li sendika ağaları, Ecevit'in bu tavrı karşısında, bu tavrın ordu ile işçi sınıfını karşı karşıya getirmek olduğu şeklinde yorumlara girdiler. DİSK'in yönetiminde bulunan CHP'li sendika ağaları hükümeti geriletebilecekleri inancı ile, ve bu arada işçilerin gözünü boyamak için, büyük laflar etmeye devam ettiler. DİSK Yönetim Kurulu üyesi F. Işıkla "yüz bin kişiyi de hapsetmeye, işçi sınıfı 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlayacaktır." dedi. DİSK genel başkanı Abdullah Baştürk, "Ecevit'in yaptığını işçi sınıfı da yapacaktır." şeklinde laflar etti. Ardından Ecevit'in ve DİSK'in yönetimindeki sendika ağalarının karşılıklı meydan okuyan demeçleri birbirini izledi. T.K.P'li dönemde suskunluk içine girerek, devre dışına çıktı. CHP yöneticileri ile, CHP'li sendika ağalarını karşı karşıya bıraktı. TIP'li sendika ağaları da, CHP'li sendika ağalarının yanında kaldı.

Bu arada MC partileri devreye girerek Ecevit'i DİSK'e teslim olmakla suçlayarak CHP'nin DİSK'e karşı açtığı tavrı almasını zorladılar.

26 Nisan'da sıkıyönetim iki ay uzatıldı. Sıkıyönetim komutanlıklarının ilk işi, 1 Mayıs toplantı ve gösterilerini yasaklamak oldu.

Fakat DİSK'in başındaki sendika ağaları için artık ok yaydan çıkmıştı. Bunlar eğer işçilerden tecrit olmak istemiyorlarsa, sıkıyönetimin 1 Mayıs toplantı ve gösterilerini yasaklaması karşısında açıkça geri çekilemez, tükürdüklerini yalayamazlardı. Nitekim bunlar sıkıyönetim komutanlıkları, 1 Mayıs gösterilerini yasaklamasına rağmen, Don Kişot'luk devam ederek, 1 Mayıs'ı mutlaka Taksim'de kutlayacakları iddiasını sürdürmeye devam ettiler. Yalnız artık işçileri Taksime çağırıyorlar, Bağtürk, "Ben ve arkadaşlarım 1 Mayıs'ta Taksim'de olacağız" diyor.

27 Nisan'da T.K.P'li sendikalar 1 Mayıs gösterilerini İzmir'de yapacaklarını açıkladılar. Ve kendilerinin "kanunlara saygılı" olduklarını belirttiler. Onlar böylece bir kez daha, işçi sınıfı düşmanlıklarını ilan ettiler.

Devrimciler zaten, sıkıyönetimin 1 Mayıs gösterileri konusundaki hazırlıkları ve yaratılan kamuoyu karşısında, 1 Mayıs gösterilerinin İstanbul'da, bugünkü güç dengesi içinde yapılamayacağını bilincinde idi. Ve bu yüzden başka yerlerde ve başka biçimlerle 1 Mayıs kutlamalarına hazırlandılar.

28 Nisan'da İstanbul sıkıyönetim komutanlığı, sokağa çıkma yasağı kararını açıkladı. DİSK yöneticileri buna rağmen Taksim'de olacaklarını açıkladılar.

29 Nisan'da, DİSK'in İstanbul-Merter'deki merkezi basılarak DİSK yöneticileri göz altına alındı. DİSK yöneticileri göz altına alındıklarında, gazetecilere "amaçlarına ulaştıklarını" açıkladılar. Gerçekten de onların gerçek amacı, 1 Mayıs'ı mücadeleciler bir biçimde kutlamak değil, yalnızca kendilerinin "solcu" olduğunu işçilere ispatlamaktır. Onlar sıkıyönetime rağmen işçileri 1 Mayıs gösterisine seferber edemeyeceklerinin bilincinde idiler. Ama, buna işçilerin, öncelikle Devrimci işçilerin gözünü boyamak için Don Kişot'vari bir tavrı takindılar. 1 Mayıs'tan önce göz altına alınmaları, onlar için bu anlamda büyük başarı oldu. Böylece hem kendilerinin ne kadar devrimci olduklarını ispatladılar ve hem de 1 Mayıs'ta 200/300 kişi ile sokağa çıkıp teslim olma rezilliklerinden kurtuldular.

1 Mayıs 1979'da sıkıyönetim bölgelerinde özellikle de İstanbul'da gelişen olaylar, gerek Ecevit hükümetinin, gerekse sıkıyönetimin işçi sınıfı düşmanı faşist yüzünü açıkça ortaya koydu. 1 Mayıs 1979, Hakim sınıfların faşist sıkıyönetiminin işçi sınıfı ve tüm halkın zorlu mücadeleleri sonucu elde ettiği, hakim sınıflardan can parasına söke söke aldığı 1 Mayıs'ta gösteri yapma hakkının, silah zoruyla elinden alınmaya çalışıldığı bir gün oldu. Bu günü, işçi sınıfı ve tüm ezilen halk, beynine kazıdı. Bugünün sorumlularından hesap sorulacak günler mutlaka gelecektir.

1 Mayıs 1979 aynı zamanda, faşist ve sosyal faşist sendika ağalarının işçi sınıfı düşmanı iğrenç yüzünün de teşhir olduğu bir gün oldu.

İşçi sınıfı bu sendika ağalarını da er geç yerle bir edecek, sınıf bilinçli işçiler önderliğinde sendikal örgütlerini mutlaka yaratacaktır.

-YASASIN İŞÇİ SINIFININ MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ 1 MAYIS!

-1 MAYIS TUTUKLULARI DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR!

-1 MAYIS 1979'UN HESABI SORULACAKTIR!

-KAHROLSUN FAŞİST SIKIYÖNETİM!

-KAHROLSUN İŞÇİ SINIFI DÜŞMANI SENDİKA AĞALARI!

-KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ!

U.ÇİHAN

sıkıyönetim derhal kaldırılmalıdır baş tarafı 1.sayfada

gün" alınması konusunda tavsiyede !! bulundu. Bilindiği gibi faşist diktatörlüğün hüküm sürdüğü ülkemizde, faşizmin temel direklerinden olan ordunun tavsiyesi! gerçekte emir anlamına gelir. Nitekim Milli Güvenlik Kurulundan sonra toplanan CHP ortak grubu, ardından Bakanlar Kurulu, sıkıyönetimin iki ay daha, kapsamanın genişletilerek uzatılmasını, parlamento ortak toplantısına önerme kararı aldılar.

Bu arada MC partilerinden AP ve MSP, CHP hükümeti şartlarında sıkıyönetime karşı çıkacaklarını, çünkü CHP hükümeti şartlarında sıkıyönetimin "amacı dışında kullanıldığını" "caydırıcı etkisini kaybettiğini" "ordunun itibarının sarsıldığını" belirttiler. AP Başkanı Demirel, esasında sıkıyönetime karşı olmalarını, baştan itibaren daha sıkı bir "sıkıyönetim" talep ettiklerini, "bugün gelinen noktada hükümetin ülkeyi sıkıyönetimsiz idare edilemez hale" getirdiğini, bu yüzden hükümetin geri çekilmesi gerektiğini söyledi. Benzer bir tavrı MSP takındı. Amerikancı faşist kanadın en azgın partisi MHP, geçen sıkıyönetim oylamasında olduğu gibi, bu kez de, önce AP gibi sıkıyönetime kar-

şı tavrı takınır göründü. Sıkıyönetim görüşmelerinden az önce, sıkıyönetimin kapsamının genişletilmesini talep etti.

Sonuçta, sıkıyönetim CHP, MHP'nin, sözde bağımsızların bir bölümünün, Kontenjan senatörlerinin önemli bir bölümünün, Tabii senatörlerin, CGP'nin oyları ile, iki ay daha uzatıldı. Kapsamı içine Adıyaman, Diyarbakır, Hakkari, Mardin, Siirt, Tunceli illerini de aldı.

Ve "bölücülük" gerekçesi de sıkıyönetim gerekçelerinden biri haline geldi.

Sıkıyönetim oylaması öncesi gelişen olaylar bir kez daha, tüm hakim sınıf partilerinin, halkın demokratik haklarına karşı girişilmesi en yoğun saldırı olan sıkıyönetim konusunda hemfikir olduğunu, yalnızca uygulama konusunda görüş ayrılıkları olduğunu gösterdi. Sıkıyönetim özellikle CHP'ye üst bağlayanların gözünü açmalı, sıkıyönetimin uzatılması konusunda MHP ile CHP'nin aynı yönde hareket ettiğini herkes görmelidir. CHP ağırlıklı hükümet, bugün Türkiye'de faşizmi uygulayan, bu konuda da sıkıyönetime dayanan, faşist bir hükümettir. Bu partinin diğer hakim sınıf partilerinden bir farkı yoktur. Aralarındaki dalayışma, hakim sınıfların çesitli kanatları arasındaki iktidar dalaşmasıdır. devamı 3. Sayfada

YALANCINI MUMU BAS TARAFI 1.SAYFADA

Ecevit'in ikinci iddialı vaadi, "Ekono-minin düzlüğe çıkarılacağı" şeklindeki vaadiydi.

Bu konuda Ecevit şunları söylüyordu:

"Devraldığımız enkaz üç ay içinde temizlenecek." (Günaydın 29.1.1978)

"1978 programıyla Türk ekonomisine darboğazdan bu yıl içinde kurtarılacağına inanıyorum. Bu yılın sonlarına doğru, Türk ekonomisi esenlik yoluna çıkmış olacaktır. (3 Mart 1978 Basın Toplantısı)

"Hükümetimiz, devraldığı darboğazı aşma yolunda büyük atılımlar yapmaktadır. Uluslararası Para Fonu'ndan sağlayacağımız olanaklar en iyimser tahminleri bile aşmıştır." (21 Nisan 1978 Basın Toplantısı)

"Hükümetimizin iş başına geldiğinden bu yana yaptığı sürekli girişimler sonucu ekonomik ve mali bakımdan ülkemize geniş olanaklar açılmaya devam ediyor. Olumlu sonuçlar gelmektedir. Türkiye'ye ivedi gereksinimlerini karşılamak üzere zorunlu bulunan dövizler gelmeye başlamıştır. Böylece döviz darboğazı aşılmaya başlamıştır. (2 Mayıs 1978 Basın Toplantısı)

"Türkiye döviz darboğazını aşıyor" (Barış 24 Mayıs 1978)

"Bu yıl yalnız ekonomimizin bunalmıdan kurtuluş yılı olmayacak, kalkınma atılım-ları bakımından da önemli bir yıl olacak." (Milliyet 20 Haziran 1978)

"Kredi ve destek bakımından çok mutlu bir aşamaya varılmıştır." (17 Ocak 1979 Milliyet)

"Geç de olsa dost ülkeler yardım elini uzatıyor." (Hürriyet 19 Ocak 1979)

Ecevit'in bütün bu açıklamalarının pal-lavra olduğu ortaya çıkmıştır.

Bugün Türkiye en büyük ekonomik buhran-larından birini yaşamakta, buhran her ge-çen gün derinleşmektedir.

Bugün Türkiye'de "Devlet" döviz ihtiyacını karaborsadan karşılamakta, kendi resmi kurundan iki misli fazla fiyata döviz satın almaktadır. Hükümet yetkilile-ri kapı kapı dolanma, borç dileme durumun-dadır. Bir yandan hal böyleyken, hala "dün-yaya meydan okuma" palavraları sürdür-ülmekte, halk uyutulmaya çalışılmaktadır.

Ama artık takke düşmüş, kel görünmüştür. Halk yığınları tüp gaz kuyruklarının, mazot, margarin kuyruklarının kısalmadığını tersine uzadığını görmektedir. Sanayi ü-rünü olan ihtiyaç maddelerinin çok önemli bir bölümü karaborsadadır. Tarım ürünleri-nin fiyatları ateş pahasıdır. Ve her geçen gün artmaktadır.

Türk parası hükümetin tüm açıklamaları-na rağmen hızla değer kaybetmeye devam etmektedir.

Ecevit Hükümeti artık halkın büyük ke-simleri için "umut" olma durumunu yitir-miştir.

Hakim sınıfların önemli bir bölümü ise Ecevit hükümetinin "başarısızlıkları" ü-zerine yeni alternatifler aramaya başla-dılar. Geçen ay içinde İstanbul'da bir a-raya gelen sanayici ve tüccarların en ko-damanları, hükümete muhtıra niteliğinde tam sayfa gazete ilanları yayınlamaya baş-ladılar. Bu durumda Ecevit hükümetinin bu-günkü şekliyle uzun sürmeyeceği, Türkiye'de yeni hükümet değişikliklerinin yakın ol-duğu ortaya çıktı.

Hal böyle iken AP de, CHP ağırlıklı hü-kümete karşı kampanyasını hızlandırdı. Demirel bugün bundan iki yıl önce aynı Ecevit'in yaptığı gibi kalabalıklara hitay ediyor. "Çaremiz Demirel" "Umudumuz Demirel" mesajı kitlelere yayılmaya çalışılı-yor.

Ecevit ise kompradorların temsilcileri-nin kendisine cephe alması üzerine, gene halkın gözünü boyamak için "Solcu" laflar etmeye başladı.

Bugün Türkiye'nin içinde bulunduğu çık-mazdan kurtuluş ne Ecevit'te, ne Demirel'de ne de bir başka komprador patron ağa temsilcisindedir.

Çıkamaz; emperyalizmin, komprador kapita-lizminin, feodalizmin çıkamazdır.

Bu çıkmazdan tek çıkış yol: Demokratik Halk Devrimidir.

Hakim sınıfların yapacağı şu veya bu hükümet değişikliği bizi aldatmamalıdır. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları-nın faşist düzeni sürdürükçe, kim hükümet olursa olsun, ezilen ve sömürülenler için hayat şartları değişmeyecektir.

B. Nazan

rın "ilke" şeklinde yorumlanması vb. şekillerde göstermektedir.

Özden çok şekil üzerinde durmaya en açık örneklerden biri, ATIF düşmanı teşkilatlara karşı izlediğimiz siyasettir. Mesela bir mitingde, Halkın Kurtuluşu adına bir arkadaş konuşmak isteyince, buna karşı çıkılıyor, gerekçe olarak ise, HK'nın kitle derneği niteliğine uygun olmadığı söyleniyordu. Ama, aynı konuşma, altından HK imzası silinip, Bielefeld işçi derneği imzası yazılınca okutuluyordu. Bu gibi davranışlar öz yerine şekle bakmanın en açık örnekleridir. Aynı şekilde genel kurullarımızda, kendine Marksist-Leninist parti, grup diyen teşkilatların temsilcilerine söz hakkı verilmiyor, ama kendine kitle derneği adını veren tüm teşkilatlara, bunlar gerçekten kitle derneği olmasa da söz hakkı veriliyordu. Burada bizim için tayin edici olan, söz hakkı isteyen teşkilatın ATIF çalışmalarını destekleyip/desteklemediği ATIF'i ilerletip/ilerletmediği olması gerekirken, sözü geçen teşkilatın kendine taktığı sıfat tayin edici hale geliyordu.

Her somut durumda alınması gereken kararları "ilke" haline getirip, somut durumu tahlil 'zahmetinden' kurtulma anlayışına ise açık örnek, bir dönem yürüttüğümüz, "ATIF siyasetine karşı olan ve fakat halk saflarında olan siyasetlere, ATIF eylemlerinde, ATIF'in imkanlarından yararlanma, ve söz hakkı verip vermeme konusunda yürüttüğümüz tartışmalarda ortaya çıkan görüşlerdir.

Bu tartışmalar içinde bir bölüm arkadaş, "Sözü geçen teşkilatlar halk saflarında olan teşkilatlardır. O halde, bu teşkilatlara söz hakkı vermek ve araçlarımızdan yararlanmak ilkedir. Her zaman söz hakkı verilmelidir." derken, bir kısım arkadaş da "Bu teşkilat ve akımlar kitle teşkilatı değildir. Ayrıca ATIF'e de düşmandırlar. Bunlara ilke olarak söz verilmemeli ve araçlarımızdan yararlanılmamalıdır" şeklinde görüşler savunuyordu. Bu birbirine zıt görüşün iki yaklaşımın da ortak noktası, görüşlerini "ilke" haline getirmesi, her zaman, her durumda, her yerde kullanılabilecek, hazır bir reçete sunması idi. Her iki yaklaşım da, tersi yerlerden yola çıkmalarına rağmen, somut durumu "ilke" adına inceleme zahmetinden kurtulma konusunda birleşiyordu. Aslında böyle konularda "ilke"ler tespit etmek, bizi somut durumu incelemekten kurtaracağı için, kolaylık yaratır. Kısa dönem için bazı yararları sağlayabilir. Ama uzun dönem için çok ağır zararlara yol açar. Bu konuda doğru tavır, somut duruma göre karar vermektir. Eğer dışımızdaki teşkilat ve akımlara söz veremiyoruz ve araçlarımızdan yararlanmıyoruz, yaptığımız eylem ve bir bütün olarak devrime yararlı olacaksa, söz hakkı veriyoruz. Böyle bir durum olmazsa söz hakkı vermiyoruz. Her halükarda siyasetimizi hayata geçiren arkadaşlarımız, somut durumun tahlili ve somut duruma göre tavır takınma konusunda eğitilmeli ve ustalaşmalıdır. Her duruma uygulanabilecek hazır reçeteler bekleme huyundan vaz geçmeliyiz.

Siyasetimizde geçen dönem içinde ortaya çıkan durum var olan bazı açıklığa kavuşması gerekli muğlak noktaların, yaptığımız hatalarla birleşmesi ve bazen da yanlış yorumlamalar sonucu sağ eğilimlerin gelişmiş olmasıdır. Sağ eğilimler dernekler içinde kendini marksist/leninist propagandanın kısıtlanması isteği şeklinde göstermiştir. Bunda bir takım kendine Marksist/Leninist diyen yayın organlarının satılmaması kararı önemli rol oynamıştır. Bu karar bir çok arkadaşımız tarafından Marksizm/Leninizmin propagandasının yasaklanması şeklinde kavranmış, bu arkadaşlarımız derneklerimiz içinde çalışan Marksist/Leninistlerin, kendi görüşlerini savunmalarına karşı tepki göstermişlerdir. Bizim yayın organlarının satılmasını engellemekle; engellemek istediğimiz derneklerimiz Marksizm/Leninizmin propagandasının yapılması değildir. Engellemek istediğimiz yukarıda da belirttiğimiz gibi derneklerdeki çalışmanın tatil edilip, bu çalışmanın fraksiyonlar arası polemik dönüştürülmesi, derneklerin fraksiyonlar arası polemik haline gelmesidir. Açıkta ki, derneklerimiz eğer demokrat dernekler ise, bu dernekler içinde tüm anti-emperyalistlere ve anti-faşistlere yer vardır. O halde, derneklerimizde Marksist/Leninistler ve kendine Marksist/Leninist diyenler de olacak, ve bunlar doğru bildikleri görüşlerin propagandasını yapacaklardır. Bu normaldir, Biz buna karşı çıkıp bunu engelleyemeyiz. Ancak kendine Marksist/Leninist diyenlerden ve Marksist/Leninistlerden tartışmanın bizim çalışma programımızı aksatmayacak biçimde yürütülmesini ister, ve bunu gerçekleştiririz.

Hiç kimseye tartışma adına, demokrasi adına bizim çalışma programımızı aksatma hakkını vermiyoruz. Tartışmayı bizim tespit ettiğimiz konular çerçevesi içinde tutuyoruz. O konular hakkında tüm dernek

üyeleri gibi Marksist-Leninistlerin, ve kendine ML diyenlerin de söz hakkı görüşlerini savunma hakkı, görüşlerinin propagandasını yapma hakkı vardır. Onlar, açıktır ki, eğer bir teşkilatın temsilcisi iseler, o teşkilatın da adını kullanabilirler, ve kullanacaklardır. Bundan da gocunmamalıyız. Herkesin kendi görüşlerini nasıl savunacağı kendi bileceği iştir. Bu konuda siyasi teşkilatlara, görüşlerini nasıl savunması gerektiği konusunda kurallar getiremeyiz.

Ama önce de belirttiğimiz gibi, hangi konularda tartışılacağını, programımıza uygun olarak biz tayin ederiz. Bizim bazı arkadaşlarımız, meseleyi geçen dönemde böyle kavramadı. Herhangi bir kişi, ML'in adına veya herhangi bir grubun adını ağzına aldığı anda, onun sözünü kesmeye çalıştı. Böyle bir davranış şekli bir anlayışın ürünüdür ve yanlışır. Ayrıca böyle bir anlayış, ML ve Komünizm kavramlarını halka öcü gibi gösteren burjuvazinin propagandasının etkisinde kalmak anlamına gelir. Bizim derneklerimizi de kendilerine ML diyenler, görüşlerini ML adına, Komünizm adına da savunabilmeliler. Bu imkanı sağlamak, demokratikliğin gereğidir. Biz eğer halk demokrasisinden yana isek, o zaman, demokratik derneklerde ve halk içinde, burjuvazinin ve toprak ağalarının yoğun, fanatik anti-komünist propagandasına da karşı çıkmalıyız. Komünistlerin, burjuvazinin ve toprak ağalarının tanıtmaya çalıştığı gibi öcüler olmadığını, kavramalı ve pratikte de ona göre davranmalıyız. ATIF komünist bir teşkilat değildir. Burjuvazi, ATIF'i komünist bir teşkilat olarak göstererek, kitlelerin geri bilincine dayanarak, ATIF'i kitleden tecrit etmeye çalışan bir siyaset gütmektedir. Bazı arkadaşlarımız burjuvazinin bu saldırıları karşısında, paniğe kapılmakta, ATIF'in komünist olmadığını ispatlamak için, Komünistlerin derneklerde propaganda yapmasını engellemekle kadar varan davranışlarda bulunmaktadırlar. Burjuvazinin saldırıları karşısında böyle bir tavır yanlışır. ATIF'in komünist bir teşkilat olmadığı, burjuvazinin anti-komünist tavrılarının aynen uygulamakla ispatlanmaz. Bu şekilde davranmak gerici-liklidir. ATIF komünist değildir, ama anti-komünist de değildir. Hepimiz bunu kavramalıyız. Burjuvazinin anti-komünizm zehrine karşı, komünizmi "insanlık dışı", "kan içici" bir sistem olarak gösteren propagandalarının kitle içindeki etkisini kırmaya çalışmalıyız.

Anti-komünist propaganda karşısında geri çekilmenin bir başka örneği de, komünistlerle ve kendine komünist diyenlerle, ortak eylem yapmayı ilke olarak red eden anlayışımızdır. Böylece, burjuvazinin komünistleri öcü olarak gösterme, ve kitleden tecrit etme siyasetine bilingişiz olarak biz de katılıyorduk.

Aynı şekilde derneklerde, kitaplıklarda, Türkiye'de legal olarak basılmış, ML ustalara, ve uluslararası planda tanınmış ML lere ait kitapların bulundurulmasına karşı çıkmakta, anti-komünist propaganda karşısında gerilemenin bir ifadesi idi. Aslında ne ATIF GK nun, ne de ATIF IK nun, dernek kitaplıkları da ML kitapların bulundurulmayacağı şeklinde bir kararı yoktu. Ama bir çok dernekte, kendine ML adını takan yayın organlarının satılmasının yasaklanması, otomatikman ML kitaplarında dernek kitaplıklarına girmemesi gerektiği şeklinde anlaşılıyordu. Derneklerde, kitaplıklara, ML eserleri koymayarak derneklerde Marksizm-Leninizmin yayılmasına karşı olduğumuzu, şekil olarak ifade ediyorduk. Biz böylece, burjuvazinin bu dernekler komünisttir şeklindeki saldırısını şeklen göğüsleyiyor, ama öz olarak göğüslemiyorduk. Yapılan tartışmalar sonucu biz, bugün derneklerimizde genel olarak ML kitapların konabileceği görüşüne vardık. Bütün bunlar, bizim geçen dönemdeki pratik içinde, siyasetimizin sağa açık yönlerini tesbit edip, önemli ölçüde törpülediğimizi gösteriyor. Ancak hala siyasetimizin bütünüyle kavrandığı söylenemez. Sağ görüşlerin içimizden bütünüyle sökülüp atıldığı söylenemez. Bunun yanında sağa karşı mücadele içinde, ATIF'i komünist bir teşkilat olarak gören, ATIF ile bir Komünist Parti'nin görevlerini eşitleyen birbirinden ayrılmayan 'sol' görüşler ve eğilimler de çıkabilir. Ve bu daha şimdiden kendini, kendine ML diyen bir dizi teşkilatla, ATIF adına polemik girme isteği şeklinde göstermektedir. Biz ATIF olarak içinde bulunduğumuz dönemde yalnızca bizi doğrudan ilgilendiren konularda, kendine ML diyen parti ve grupların ATIF'i doğru dan ilgilendiren konularda, kendine ML diyen parti ve grupların ATIF'i doğrudan karşılarına almaları halinde bu gruplarla ATIF görüşlerini savunma temelinde polemik gireriz. Yoksa ML'in şu veya bu grup tarafından doğru yorumlanıp yorumlanmadığı konusunda onlarla polemik bizim işimiz, ve görevimiz değildir. Yine kendiri ML olarak adlandıran çeşitli

grupların girdiği polemikte de hakemlik yapmak da bizim işimiz ve görevimiz değildir.

Bizim işimiz ve görevimiz, içinde bulunduğumuz dönem ve şartlarda, B. Almanya'daki ilerici işçileri ATIF derneklerinde örgütlemek, onlara anti-faşist, anti-emperyalist bilinç vermektir. Bizim görevimiz kitle arasında, elimizdeki tüm imkanlarla, Türkiye'de kurtuluşun Demokratik Halk Devrimi olduğunun propagandasını yapmaktır. Bizim görevimiz, örgütlediğimiz ve örgütlemek istediğimiz kitlelerin burdaki ve Türkiye'deki somut taleplerinin savunmasıdır. Bizim görevimiz, kitlemizi enternasyonalist bir ruhla eğitmek, uluslararası planda tüm dünyada devrim hareketlerini desteklemektir.

Bizim görevimiz Türkiye'de DHD ne, dünyada proleter dünya devrimine kendi şartlarımız dahilinde hizmet etmektir. Bu görevleri yerine getirirken 'sağ' hatalara düşmekten titizlikle kaçınmalı. Siyaset tayin ederken, devrime hizmet etme pusulasını hiç bir zaman elden bırakmamalıyız. Teşkilatımızın demokratik bir kitle teşkilatı olduğunu komünist bir teşkilat olmadığını, ama komünizme de, karşı olmadığını bir an bile hatırdan çıkarmamalıyız.

Gelişmemiz için, yalnızca doğru bir siyaset tespit etmenin yeterli olmadığını, siyaseti hayata geçiren insan unsurunun tayin edici olduğunu kavramalı, öncelikle aktif çalışan arkadaşlarımızı, ve buna bağlı olarak kitlelerin bilinç seviyesini yükseltmek için tüm imkanları seferber etmeliyiz. Eğitime, seminerlere, özellikle kitle derneği siyaseti mizin kavranmasına gereken önemi vermeliyiz.

Doğru siyasetimize dört elle sarılmalı, siyasetimizi somut duruma uygulamada ustalaşmalıyız. Bunu yaptığımızda, ATIF'in çok daha fazla geliştiğini, beraberce göreceğiz, yaşayacağız...

ATIF ATOF
KURULUSUN KOMPRADOR PATRON AKA
DEVLETİ, KAHROLSUN MLÜ ZULUM
YASASIN ULUSLARIN KENDİ KADERİNİ TAYİN
HAKKI YASASIN ÇESİTLİ MALLIYETLERDEN
TÜRKİYE HALKININ BİRLİKTE ÖRGÜTLÜM
BİRLİKTE MÜCADELESİ.

Rapor tartışıldıktan sonra; eksik görülen yerler düzeltilti, ve delegelerin büyük çoğunluğunun oylarıyla kabul edildi. Raporun tartışılmasından sonra; devrim şehitlerini anma gecesi yapıldı. Geceden sonra; Mali Rapor tartışılmaya sunuldu. Mali Rapor, delegelerin oylarıyla kabul edildi. Gündem maddesine göre, Denetim Kurulu raporu okundu, ve DK u aklanıldı.

Bu arada yayın organımız MÜCADELE'nin maddi olarak desteklenmesi için kampanya açıldı. 2000 DM'in üzerinde bağış toplandı.

Daha sonra karar tasarıları tartışmaya açıldı. Karar tasarıları delegeler tarafından tartışıldı. "MİT-KONTROL-GERİLLA MHP-ÜGD ve yan kuruluşları kapatılmalıdır" "SİYONİZME HAYIR", "B. ALMAN EMPERYALİZMİ İÇTE FAŞİSTLEŞTİRME, DİŞTA SALDIRGANLAŞMA ÇABALARINA KARŞI ATIF MÜCADELE YÜRÜTELİM", "GERİCİ SENDİKALARDA ÇALIŞMAK İÇİN İLERİ" vb. tartışılarak karara bağlandı.

Dilek ve temenniler bölümünde; ATIF'in olaylara karşı zamanında tavır takınması, sempatiyen derneklerle bağlarını daha da sıklaştırılması istendi.

ATIF 3. Genel Kurulu'nda da bir kez daha gördük ki, ATIF gelişmekte, büyümektedir. Faşistlerin, sosyal faşistlerin yüreğine korku salmaktadır. ATIF'in güçlenmesi karşısında; saldırılar da çoğalmaktadır. Bizlere düşen görev; ATIF siyasetini doğru kavrayıp kitlelere anlatmaktır. Bu şekilde yapılan bir çalışma ile; Türkiye'de verilen halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine sağlan, örgütlü ve bilinçli bir şekilde destek olabiliriz.

Daha güçlü bir ATIF için ileri !

BİRLİK-MÜCADELE-ZAFER YAŞASIN ATIF!
YAŞASIN ATOF !

ATIF 3. Genel Kurulu'na, çeşitli demokratik, devrimci, komünist teşkilatlardan mesajlar geldi. Bu mesajların tümünü imkanlarımızın olmaması nedeni ile yayınlamadığımızdan dolayı mesaj gönderen tüm teşkilatlardan özür diler, en içten dayanışma selamlarımızı yollarız.

ATIF YÖNETİM KURULU

KADINSIZ**DEMOKRASİ OLMAZ**

Kadınlar;uygar ödeve,milis içinde görev almaya ve politik hayata çağırılmazlar, ev işi ve mutfak bunaltıcı atakmosferinde çekilip atılmazlar,gerçek özgürlük temin edilemez,demokrasi kurulamaz-değil sosyalizm,-demokrasi bile kurulamaz. (Lenin: "Uzaktan mektuplar"3.

KADININ POLİTİK EĞİTİMİ

Beş yıl önce,partimizin Merkez Komitesi Moskova'da,birinci Rus işçi ve köylü kadınları kongresini topladı.Bu kongreye beş binden fazla delege katıldı,ki bunlar en aşağı bir milyon emekçi kadını temsil ediyorlardı.Bu kongre,partimizin emekçi kadınları arasındaki çalışmasını ilk adımları arasındadır.Bu kongrenin paha biçilmez değeri,Cumhuriyetimiz işçi ve köylü kadınlarının politik örgütlenmesinin temellerini atmasıdır.

Bazı kimseler,bunda olağüstü hiç bir şey olmadığını,Parti'nin,kadınların da dahil olduğu kitleler arasındaki politik eğitimle her zaman uğraştığını,kadınların politik eğitiminin,ancak kısa zamanda sağlam işçi ve köylü kadrolarına sahip olursak ciddi bir anlam taşıyabileceğini düşünürler.Bu düşünce tarzı tamamen yanlıştır.Şimdi,iktidar işçi ve köylülerin eline geçtiğinden beri,emekçi kadınların politik eğitimi başlıca öneme sahiptir.

140 milyonluk nüfusunun yarısını,çoğunluğu işçi ve köylü kadınlardan oluşmuş,cahil,az bilinçli,korkak kadınlardan oluşur.Ülkemiz,ciddiyetle yeni bir sovyet hayatı kurmaya koyulduğuna göre,nüfusun yarısını temsil eden bu ülke kadınlarının,korkak,az bilinçli,cahil kalmaya devam ederlerse,ilecek doğru her harekete köstek teşkil edecekleri açık değil midir?

Kadın işçi,erkek işçinin yanındadır,sanayimizin kurulması ortak eserinde,kadın işçi,erkek işçiyle beraber çalışmaktadır.Politik bakımdan eğitilmiş kadın işçinin ortak eserinde payı bulunabilir;eğer korkak ve cahilse,kadın işçi şüphesiz kendi hatasından değil,eğitimden yoksun olması sebebiyle,ortak eseri yıkabilir.

Köylü kadın,köylü erkeğin yanındadır,köylü kadın erkeğiyle beraber kırsal ekonomimizin gelişmesi ve başarısının yayılması ortak eserinde çalışmaktadır.Karanlıklardan ve cehaletten kurtulursa,köylü kadın bu esere muazzam fayda sağlar.ve bunun tersine olarak,cehaletin esiri kalırsa,köylü kadın eserinin bütününe yavaşlatabilir.

İşçi ve köylü kadınlar,işçi ve köylü erkekler gibi özgür vatandaşlardır.Kooperatiflerimizi,sovyetlerimizi seçerler,kooperatiflerimize,sovyetlerimize seçilebilirler.İşçi ve köylü kadınlar politik olarak eğitilmişlerse,kooperatiflerimizi ve sovyetlerimizi düzeltirler,savunabilirler ve geliştirebilirler.Eğer işçi ve köylü kadınlar cahil ve bilinçsiz iseler,bunları zayıflatabilir ve mahvedebilirler.

Nihayet,işçi ve köylü kadınlar,ülkemin geleceği olan gençliğimizin annele-ri ve eğitimcileridirler.Annenin,sovyet rejimine sempati duymasına,yahut da burjuvazinin,papazların,kulakların peşine takılmasına göre,kadınlar çocuk ruhunu ya bozabilir ya da gençliğimize,ülkemizi ileri götürececek sağlam bir ruh verebilirler.

İşte bu yüzden,işçi ve köylülerin yeni bir hayat kurmaya başladıkları şu sıralarda,işçi ve köylü kadınların politik eğitimleri başlıca görev,burjuvaziye karşı zaferin en büyük görevidir.

İşte bu yüzden,emekçi kadınların politik eğitimi eserinin başlangıcını temsil eden,işçi ve köylü kadınların birinci kongresinin anlamı gerçekten paha biçilmezdir.

Beş yıl önce,işçi ve köylü kadınların ilk kongresinde,partiye düşen görev,yüzbinlerce kadın işçiyi yeni sovyet hayatının kurulması ortak çalışmasına çekmekti. O zamanlar ilk sıraları emekçi kadınların en bilinçlileri ve eylemcileri olmalarıyla, endüstri kollarının işçi kadınları oluşturuyordu. Daha yapılacak çok şey olmasına rağmen, bu ilişkiler sayesinde bir hayli şeyin yapıldığını kabul etmek gerekir.

Şimdi,Parti'nin görevi,milyonlarca köylü kadını,sovyetik hayatımızın örgütlenmesi ortak çabasına çekmektir.Beş yıllık çalışma,köylü kadınların arasından bir seri yönetici çıkmasını sağlamıştır.

Yeni bilinçli köylü kadınların,köylü kadın yöneticilerin sıralarını güçlendirmeye geleceğini ümit edelim!

(Stalin: "İşçi ve köylü kadınların ilk kongresinin beşinci yıldönümü için" Eserler.Cilt V,S.349-351(Rus baskısı)

TAM GÜN YASASI

TAM GÜN OTURMA YASASIDIR !

Ecevit hükümetince EM ye sunulan ve ya-
salağan tam gün yasası halka hizmet götür-
mekten uzak, halkı yeni metodlarla soyma
yasasıdır. 1962 yılında ortaya atılan;
"sağlık hizmetlerini sosyalleştirme" yasa-
sı 1964 de 224 sayılı yasanın 3. maddesi
gerekince yürürlüğe girmiştir. O günden "ko-
şullarına" göre o/o 200 tazminatla doktor-
lar "göreve çağırılmış" ve sözüm ona sağ-
lık hizmetleri "sosyalleş"mişti. Ancak he-
pimizin de bildiği gibi doğu illerine gön-
derilen doktorların bir ay çalışma sorun-
luğa öngörülmekeydi ve 31 ci gün doktor-
lar "görevden" alınarak, Istan- vs. gibi büyük
kentlerin yolunu tutmaktaydılar. Bugün
başka bir kılıfla piyasaya sürülen "Tam
gün yasası" gereği o/o 200 ün bir kaç ka-
tını daha fazla ücretler doktorlar hastane-
lerde çalışmaktadırlar. Yeni yasa yılda
7,5 Milyar TL ek maliyete mal olmakla bir-
likte eski tas eski hamam esasta bir şey
değişmemiştir; Aksine yoksul halkımız yeni
vergilerin altında inlemektedir. Olan tek
değişiklik daha önce günde 3-4 saat hasta-
hanelerde çalıştıktan sonra kendi özel mu-
ayenehanelerinde çalışan doktorlar şimdi
yeni yasayla 7 - 17 arası hastahanelerde
oturmaktadırlar, hemde daha fazla ücret-
lerle, ve şimdi hastahanelerde muayene et-
tikleri hastaları kendi özel bürolarına
gönderip orada ayrıca reteğe yazıp muaye-
ne parası almaktadırlar. Buna Almanya'da
çalışıp Türkiye'de hastahanelere gidip ge-
lenler görmüşlerdir ve hemen hemen herkese
aynı muamele yapılmıştır.

Komprador patron ağa devleti diğer so-
runlarımız gibi sağlık sorunumuza da çö-
züm getiremez. Halkımızın sağlık sorunu
bugün içler acısıdır. 1978 istatistikleri-
ne göre 1329 Sağlık Ocağından o/o 52 sin-
de hekim yetersizliği vardır, bazılarında
da hiç hekim yoktur, o/o 50 sinde hemşire
eksikliği vardır. 55 635 hasta yatağına
bakacak ancak o/o 50 doktor vardır. Bugün
Türkiye'de 20 bin doktor acığı vardır. Bu

SCHÖMBERG

Yıllardır baskı ve sömürü altında inleyen
gardaşım,
Yıllardır horlanıp el kapılarında sürünen
gardaşım,
Yıllardır çoluk,çocuk,hasım, akrabasına
hasret kalan gardaşım,
Kahraman Maraş'ta faşist it sürülerinin
saldırısında
Anasını, babasını, eşini, yavrusunu, gar-
daşını ve bacısını şehit veren gardaşım!
Çeşitli milliyetlerden halkımız, sözümüz
SİZEDİR !

Senin ekonomik, demokratik sorunlarını
çözmek için kurulmuş ve bu uğurda yılma-
dan çaba gösteren derneğimize çeşitli saldı-
rılar gelmektedir. Bu saldırıların amacı
çevremizde tek demokratik kökte örgütü o-
lan derneğimizi demokratik kökte etmektir.
Bakin gücünü kitlelerden alan bizler bu
saldırıları er geç yerle bir edip onların
hayallerini kursaklarında bırakacağız.

Bu işçi sınıfı ve halk düşmanlarının ba-
şını "TİKP" veya "AYDINLIK" adı verilen
bir kaç kaşarlanmış hain çekmektedir. Bu
hainler kendilerine "Devrimci" maskesi
takarak, halkımızın gelişen mücadelesini
kahpece arkadan hançerlemek istemektedir.
"Sağcının-solcunun birliği, 45 milyon hal-
kın birliği" çağlıklarının ardında yatan
gerçek; işçi ile patronun birliği, ezen ile
ezilenin birliğidir. Onların patron-a-
ğaya karşı işçi ve köylülerin birliği di-
ye bir meseleleri yoktur. Onların devrim
diye hiç bir soruları yoktur.

Bu patron-ağa unsakları açık yüzü her
geçen gün daha açık şekilde su yüzüne çık-
maktadır. Ülkemizde, halkımıza zulüm, bas-
kı ve pahalılıktan başka birşey getirme-
yen sıkıyönetim alkışlayan bu hainlerdir.
1 Mayıs törenlerine katılmayın deyip de
işçilerin kollarına gidip eğlenmesini öğüt-
leyen bu hainlerdir. Keza faşizme karşı
can bedeli mücadele veren halkımızın yi-
ğit devrimci evlatlarını MİT'e garmazlı-
yanlar bu hainlerdir. Hizmetlerinin karşı-
lığını efendileri kendilerine ihsan etmiş
ve tüm devrimci, ilerici gazete ve dergi-
ler yasaklanmasına rağmen devrim düşmanı
"Aydınlık" gazetesinin yayınlanmasında
bir mahsur görülmemektedir.

Halk düşmanı "Aydınlık" hainlerinin bu
rada, Batı Almanya'da da yaptıkları Türki-
ye'dekinden farkı değildir. Lafta faşiz-
me karşı olduklarını utanmadan söylerler.
Ama gerçekte ise tam bunun tersini yapar-
lar. Örnek verelim: 6 Mayıs pazar günü,
patron uşağı azgın faşist Hitlerin parti-
si (NSDAP) nin devamı olan NPD (Alman Fa-
şist Partisi)'nin, Tutlingen'de yapılacak
Kongresini protesto gösterilerinin günde-
me olduğunu bile, SchöMBERG'de işçi-
lerin birliğini parçalama toplantısı dü-
zenlemektedirler. Zaten işçi düşmanların-
dan bundan başkası beklenemez. Biz faşiz-
me karşı B.Alman işçi kardeşlerimizin mü-
cadelesine omuz vermek için o gün Tutlin

açık bir kaç büyük şehrin dışındaki yer-
ler gözönüne alınırsa durum daha da vahim-
dir. Bugün büyük şehirlerde hastahaneler
yetersiz, özellikle doğu illerinde ise ih-
tiyacın o/o 10 unu geçmeyecek kadar imkân-
lar vardır.

Halkımızın sağlık sorunu komprador pat-
ron-ağaların iddia ettiği gibi bir yasay-
la hal edilemez, bu sorunun hal edilebil-
mesi herşeyden önce alt yapı sorununun
halledilmesiyle mümkündür. Bunun içinde
hastahane, personel en önemlisi teknik a-
raç ve gereç işidir. Bunlar yokken bu me-
sele bir yasa ile halledilemez.

Örneğin: "İskenderun Devlet Hastahanesi-
nin 5 diğ hekim vardı ama bun-
ların ne aleti nede edevatı var-
dır." bir başka örnek; Yine "İs-
kenderun Anne ve Çocuk Sağlığı-
nın bir diğ hekim vardı bu he-
kimin ise bir kerpeteni bile
yoktur."

(Milliyet 10 Nisan 1979)

Bu tür örnekler çoğaltılabilir ancak bu
kadarı bile sorunu çıplaklığıyla ortaya
sermektedir. Komprador patron-ağa devleti
nin diğer sorunlarımız gibi sağlık sorunu-
muza çözüm getirebilmesi imkansızdır. On-
lar sadece bize vaat ederler ancak netice-
de AÇLIK, SEFALET, BASKI sömürü ve işken-
ce getirirler. Bu sorununuzda ancak dev-
rim ile çözülebilir çünkü bu sorunda tem-
mel bir sorunumuzdur. Patron-ağaların za-
ten her imkânı vardır. Onlar baş ağrıları
için bile yurtdışı gidip tedavi olabili-
mekteyler. Fakat doğum için onlarca ki-
lometre kızakla, hayvan sırtında veya ya-
ya doktora giden, giderken doktora yeti-
şmeden yolda ölen bizim analarımızdır.
Doktora gidip içeri alınmayan, alınıp pa-
rasız dışarı edilen bizim babalarımız ve
kardeşlerimizdir. Yılda bir yaşına girme-
den ölen yüzbinlerce çocuk bizim çocukla-
rımız ve kardeşlerimizdir. On binlerce a-
nalarımız ve genç gelinlerimiz ebesiz dok-
torsuz doğum sancısından ölüp gitmektedir.
Bütün bunlar bugüne kadar sürüp gelmekte-
dir; Bundan böyle patron ve ağa düzeni
sürdüğüce, sürüp gidecektir.

B.GÜN

gen'e gideceğiz. Siz halk düşmanı sahte
kızlar şunu unutmayın; Bu mücadele çok u-
zun sürecektir, emelinizze nail olamıy-
caksınız. Ne derneğimizi parçalayabilecek
ne de halkı kandırabileceksiniz. Kısa bir
dönemde yüzünü en geniş kitlelere kavra-
cak ve sizi tarihin çöplüğüne mutlak a-
tacağız.

İşçi arkadaşım, bacım, kardeşim,

Bu kadar kesin konuşmamızın sebebini
belki çıkaramamış olabilirsiniz. Sen de
bilirsin ki, haklı olan er geç hedefine
ulaşır. Biz işçiler, köylüler, tüm emek-
çiler haklıyız. Haklıyız çünkü; yeryüzün-
de olan herşeyi yaratan, yapan biziz. İş
gücümüzü, emeğimizi, alınterimizi sömüren
yutan ise bir avuç patron ve ağalardır.
Onlar, ellerindeki tüm imkanlarla bu dü-
zenin böylece gelişip, böyle gideceği yalan-
ı yaymaya çalışırlar. Bunu yaparken de
"işçiden yana" "Devrimci" kisveleri altın-
da usaklar yetiştirip, bu usakların işçi-
lerin birliğini parçalama için kullanan-
lar. Böyle halk düşmanı gruplara dünyanın
her yerinde raslanmıştır. Ülkemizde bunun
en açık örneğini "TİKP" "Aydınlık" şe-
fle ri yapılmaktadır. Dünyanın hiç bir yerinde
işçiler, onların görüşlerini mahkum edip,
zehirlerini temizlemeden zafere erişeme-
mişlerdir. İşte kendimize ve halkımıza o-
lan yıkılmaz güvenimiz buradan gelmekte-
dir.

Halk düşmanlarının saflarına bilmeden
giren gardaşım,

Bu bir avuç patron uşağı, mevki düşkü-
nü, ajan yatağında senin için ne ? Neden
onlara alet oluyorsun ? Onlar yarın seçim-
le "Milletvekili" seçilip "Millet Meclisi"
denilen ahırda şahsi çıkarları için tepiş-
mekten vakit bulupta senin derdinle mi uğ-
rarsın ? Haşa, haşa.... Gelmiş geçmiş hü-
kümetlerden, meclislerden senin benim ya-
rarına ne elimize geçti ? Artık onların
safsatalarına dur demenin zamanı gelmiş-
tir. Maskelerini indir ve derneğimizin
saflarında yerini al ! Onların, işçilerin
birliğini parçalamalarına asla izin verme.
Arkadaşlar,

Doğru yoldan giden mevzi varır derler.
Bizde doğru olan yoldan işçiye hizmet yo-
lundan gittiğimizden, derneğimizin çatısı
altında toplanan işçi ve emekçi kardeşle-
rimizin sayısı gün be gün gibi büyümek-
tedir. Derneğimizin salonu gelişen ve
genişleyen çalışmalarımıza kafi gelmek
tedir. Bu yüzden daha geniş bir lokal bu-
labilmek için elimizdeki imkanlar ölçüsün-
de uğraşyoruz. Bu konuda tüm arkadaşları-
mızı yeni lokal bulmak için yardıma çağırıyo-
ruz.

- DERNEĞİMİZE GEL, KONUŞ, TARTIŞ , BİRLEŞ

VE ÜYE OL !

- YAŞASIN ATIF, YAŞASIN DERNEĞİMİZ !

SchöMBERG ve Çevresi Türk
İşçileri Cemiyeti

İRAN

İran'da faşist Şah rejiminin Homeyni'nin önderliğindeki "devrim" tarafından devrilmesinin üstünden aylar geçti ve geçiyor. Ama gerek basın organlarında, gerekse radyo, televizyon gibi organlarında İran'daki "devrim"le ilgili haberlerin niteliği, "yine şu kadar SAVAK-ajanı idam edildi", "devrik Şah rejimine hizmet edenlerden şu kadar kişi devrim mahkemelerinde idama, şu kadar kişi de hapis cezasına mahkum oldular" şeklindeki haberleri aşıyor. Devamlı bunları okuyor, bunları dinliyoruz.

Halbuki kendini "devrimci" olarak adlandır, an bir hareketten, herkes hareketin bu sıfatına uyacak eylemler, çalışmalar beklemektedir.

Homeyni'nin önderliğindeki "İslam devrimi" ise, "devrimci" eylemlerini, çalışmalarını bir şeyle sınırlamış durumdadır. Yaptıkları faşist Şah rejiminin eli kanlı ajanlarını cezalandırmaktan öteye gitmemektedir.

Eski rejime hizmet eden ve bu sırada binlerce-onbinlerce İran'lı ilerici yurtsever, demokrat ve devrimciyi katleden, zindanlara dolduran eli kanlı faşistlerin, uşakların gerektiğinde cezalandırılması halkın da istediği yerinde gerekli bir çalışmadır. Ve bu cezalandırılma çalışmalarının, faşist rejimi sırasında demokratlar, devrimciler katledilir, zindanlarda çürütülürken seslerini bile çıkarmayan batılı emperyalistlerin şimdi attıkları "idamlar durdurulmalıdır" çağlıklarına rağmen yapılması, bu devrimci çalışmanın değerini daha bir artırmaktadır.

Ama İran'da daha kısa bir süre öncesine kadar bütün gaddarlığıyla hüküm süren Şah rejiminin tek sosyal dayanışmasının, bugün çeşitli şekillerde cezalandırılan eli kanlı faşist katillerden ibaret olduğunu sanmak ve bu faşist caniler cezalandırılınca meselenin halolacağını sanmak safsadillik olur. Çünkü bugün cezalandırılan eli kanlı faşist caniler faşist Şah rejiminin sosyal ve ekonomik dayanışmasını oluşturan sınıf ve tabakaların hizmetinde olan ve bu sınıf ve tabakaların iktidarını korumak üzere kullanılan araçlardı.

Kendine devrimci diyen bir hareketin meseleyi sadece görüldüğü şekliyle çözmeye kalkması ama görüntü denilen o örtü ardındaki öze dokunmaması veya o özü gözden kaırması, onun kendine devrimci demesiyle çelişen, devrimci olmayan bir çalışma şeklidir.

İran'da kendine devrimci diyen Homeyni önderliğindeki hareketin vardıgı nokta, bugün o noktadır. Artık meselenin özüne, sınıfsal ilişkilere dokunma onları değiştirmeye zamanı gelmiştir, ve bilene ki, gerçekleşmektedir. İran'daki hareketin gerçek niteliği bu meseledeki davranışına göre belirlenecektir. Eğer gerçekten feodalizmi-komprador kapitalizmi tasfiye edecek devrimci, demokratlar iseler bunu kanıtlamak için aradıkları fırsat önlerindirdir.

Villardır İran, İran'daki feodaller ve kompradorlar aracılığıyla sömüren ABD emperyalizmi başta olmak üzere, B. Avrupa'lı emperyalistlerle sosyal emperyalist Blokun uşağı feodal ve kompradorların mülksüzleştirilerek ekonomik olarak yok edilmeye başlanması, çeşitli emperyalist güçlere uşaklık eden feodal ve kompradorların üstü yapı alanındaki etkilerinin kırılması, yok edilmesi kendine devrimci diyen hareketin bugün ivedilikle çözmek zorunda olduğu meselelerdir. Ve onlar bu meseleleri çözümlendikleri oranda gerçekten devrimci olacaklardır.

Bu konudaki şahsi görüşümüz Homeyni önderliğindeki "İslam Devrimi"nin bu görevlerin altından kalkamayacağıdır. Gerek Homeyni, gerekse "İslam Devrimi"nin diğer sözcüleri İran'da 3. bir yol takip edeceklerini belirtiyorlar. 3. yol yolcularının sonuçta nereye vardıkları, Mustafa Kemal hareketinin ve o'nun Türkiye Cumhuriyetinin nereye vardığına bakarak kolayca düşünülebilir.

3. yol yolcularının İran'ı bugün ABD, B. Avrupa ve Rus sosyal-emperyalizmi blokunun hakimiyet için ateşli mücadele verdiği bir ülke durumundadır, geleceğinin ufkunu kara bulutlar kaplamıştır.

İran'ı gerçek kurtuluşuna kavuşturacak gerçek devrimcilere bugün her zamankinden daha fazla bir sorumluluk ve görev düşmektedir. Çünkü İran'ın kurtuluşu onların gerçekleştireceği Demokratik Halk Devrimiyle olacaktır.

Y. SÜHA

ORTA DOĞU

Nisan ayı içinde, Amerikan emperyalizmi Siyonist İsrail Devleti ve Emperyalist uşağı Mısır Devleti arasında imzalanan "Ortadoğu Barış" anlaşmasından sonra gözler Lübnan'a kaydı.

ABD emperyalizmi önderliğinde imzalanan "barış"ın hemen ardından, Güney Lübnan'daki Hristiyan Milislerinin lideri Mojar Haddat Güney Lübnan'da "Hür Lübnan"ın kurulduğunu ilan etti. Haddat "Hür Lübnan"ı ilan ederken, gayesinin bütün yabancılar-dan arınmış bağımsız bir Lübnan'ı gerçekleştirmek olduğu demogojisini yaydı.

Gelişen olaylar Haddat'ın amacının hiç bir şekilde gerçekten bağımsız bir Lübnan'ı gerçekleştirmek olmadığı, tam tersine Siyonist İsrail devletinin Lübnandaki bir maşası, satılmış paralı askeri olduğu ortaya çıktı. "Hür Lübnan"ı tanıyan ilk devlet ırkçı Siyonist İsrail Devleti oldu.

Dünya kamuoyuna kendisini Ortadoğu'daki barışı gerçekleştirmek için çaba sarfeden güçlerin başında geldiğini iddia eden, ırkçı Siyonist İsrail Devleti, ama aynı zamanda Güney Lübnan'daki Filistin kamp-larını bombardımana tuttu. Her zaman olduğu gibi Filistin halkına karşı kitle katliamlarını devam ettirmeye başladı.

Bilindiği gibi, Filistin halkının gerilla kamplarının önemlilerinden biri de Güney Lübnan'dadır. Siyonist İsrail Devleti Güney Lübnan'ı, yani kahraman Filistin halkının bağımsız demokratik bir Filistin uğruna verdiği mücadeleyi yok etmeyi amaçlıyor. Kendileri için önemli bir tehlike teşkil eden Filistin halkının bu üssünü tesirsiz hale getirebilmek için, kurmaya çalıştıkları köprüyü belli ölçüde gerçekleştirdiler. Yani Siyonistler, "Hür Lübnan" ilan edildikten sonra saldırılarını açık bir şekilde yoğunlaştırdılar. Siyonistler son bir ay içinde satın aldıkları Hristiyan milisler aracılığı ile rahatça Lübnan topraklarına girmekte, Filistin halkına karşı faşist katliamlarını düzenlemekte-ler. Siyonistlerin, tankları, topları, askerleri Lübnan'da cirit atmakta, operasyonla-rını gerçekleştirdikten sonra yine rahat-ça satılık uşak askerleri vasıtasıyla geri dönmektedirler. Bu şekilde son bir ay içinde Güney Lübnan'da Siyonistlerin düzenledikleri faşist katliamlarla 100 üzerinde ölü, 200 üzerinde yaralı vardır.

Ama Siyonistler diğer yandan, dünya kamuoyuna kendi faşist saldırılarını haklı göstermeye çalışırken, Filistin halkının silahlı mücadelesinin ırkçı siyonist devletine karşı giriştiği haklı mücadeleyi suçlamakta, bu haklı mücadeleye "canilik" adını vermektedir.

Ama gerçek nedir?

Filistin halkı birinci dünya savaşından itibaren, emperyalizm, siyonizm ve Arap gericiliği tarafından kendi vatanları olan şimdiki "İsrail Devletinden" adım adım sürülüş, çeşitli faşist katliamlarla yok edilmeye çalışılmıştır.

Filistin halkı kendi toprakları üzerinde bir bağımsız, demokratik Filistin için mücadele ediyor. Filistin halkının verdiği mücadele bu yüzden haklı bir mücadele ve her şeyden önce kendi kaderini özgürce tayin etme hakkına sahiptir.

Ne emperyalist, sosyal emperyalist, ne siyonist ne her türlü gericiliğin sahte barış planları, ve ne de Siyonistlerin Filistin halkını yok etme planları Filistin halkının haklı silahlı mücadelesini yolundan geri döndüremeyecektir.

Filistin halkı er geç bağımsız ve demokratik bir Filistin'i gerçekleştirecektir.

P. Ahmet

FİLİSTİN GERİLLALARI

BATI ALMANYA

Batı Almanya, polis devleti olma yolunda...

Batı Alman emperyalist basını "başarılı bir eylem sonucu" Elizabeth von Dyck'in vurularak öldürüldüğünü yazıyorlar. Nürnberg polis şefi Helmut Kraus bu katletme olayını "Bomba gibi başarı" olarak nitelendiriyordu.

Neydi bu "bomba gibi başarı"?

Bir ihbar üzerine polis, Nürnberg Stephanstr. 40 no'lu apartmanda gizli olarak geniş çaplı bir araştırmaya girişmiş, daha sonra karşı binadan ev tutarak her türlü teçhizatını yerleştirmiş, özel yetiştirilmiş komandoları, gerek evin içine, gerekse çeşitli kilit noktalara yerleştirmiş, ayrıca polis bütün mahalleyi vurucu timleriyle kuşatmış-tır. 4 Mayıs'ı 5 Mayıs'a bağlayan gecede polis kimliğini belirlediği şahsı, kendi evinde arkadaşan kurşunlayarak öldürmüştür. Emperyalist basın ve yayın, kimliği tespit edilen Elizabeth von Dyck'in arkadaşan vurulmasını "haklı" göstermeye çalışmış ve buna gerekçe olarak da E.v. Dyck'in tabancasının emniyetinin açık olduğunu getirmiştir.

Bu olay yanlış anlaşılma meydan ver-meye kadar açıktır. Nürnberg polisi E.v. Dyck'i tutuklamak için değil, bizzat öldür-mek amacı bu planı gerçekleştirmiştir.

Bu olay Mayıs 1978'de B. Alman emperyalizminin "vur emri"nin Bayern eyaletinde "kanun" olarak legalleştirilmesinin en açık örneğidir.

B. Alman emperyalistlerinin devrimcilere ve kendisine karşı yönelen her türlü haklı harekete artık "sabırlı" kalmamıştır. Devrimcileri artık göz kırpmadan sokak ortasında açıkça katletmektedir. Bu olay B. Alman emperyalizminin faşizme doğru bir aşama daha katlettiğinin göstergesidir. Devrimci mücadeleyi daha yeşermeden boğazlamak, yani işi "kısa" "öz" bir şekilde halletmek!!!

Hitler faşizmi de devrimcileri, ilerici-leri, Alman proletaryasının temsilcilerini hapse tıkip, zindana atıp, mahkemeye çıkarma yerine onları kısa yoldan yok etme toptan imha etme metoduna girişmişti. Tıpkı topar-lama kamplarında, gaz odalarında olduğu gi-bi.

-KAHROLSUN BATI ALMAN EMPERYALİZMİ!
B. ULU

KONTO NUMARAMIZ

MÜCADELE
DEUTSCHE BANK BERLİN
ZWEIGSTELLE 94
BANKLEITZAHL 10070000
KONTO NR: 675 9930

IMPRESSUM: V.i.S.D.P E. YURDAKAN
1. Berlin 36, Postfach 360171
Banka Hesap Nr: DEUTSCHE BANK
BERLİN
Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9930
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1. Berlin 36
Postfach 360171